

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228141

UNIVERSAL
LIBRARY

TIGHT BINDING BOOK

OUP—786—13-6-75—10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ۹۲.۵۵۵ Accession No. P 15210

Author علامہ گل حسین شوشتری

Title فوڈ کی درکار تاریخ شوشتری و رضی از مناسیر

This book should be returned on or before the date last marked below

بين پرام اعز زمکر خودتہ ملک
مسترتہ بین ایتامون لب قرینک
کس نیاتہ بایہ پرتی دل رنگ
تجی کن مین کتاب رنگ و رنگ

رنگ و رنگ

اشطبع نود (عیدی) شیراقلن شوستری

مقدمه

شعر « عیدی » اکنون بصورت قسمتی از فرهنگ عامیانه شوستر درآمده ، بنابراین برای خواننده شوشتري ، معرفی شعر او شاید وردی نداشته باشد . ولی از آنجا که قدر دیگر شعرای برخاسته از میان توده مردم شوستر ، نا شناخته مانده ، به این قصد که شروعی باشد برای سعی در این شناخت ، میخواهیم با ثبت و معرفی شعر « عیدی » حرکت آهسته‌ای را که در این جریان هست ، سرعتی ببخشیم ، و این در عین حال دعوتی است از همه صاحب نظران که آنچه را بصورت مدرک یا محفوظات در اختیار دارند ، برای ضبط و شناخت فرهنگ شهرمان گردآوری و منتشر نمایند .

و اما « عیدی » و شعرش . روستایی زاده است و در اسفند ۱۳۱۵ در شوستر متولد شده ، بختاری الاصل است و از ایل کیارسی ، زن و شش فرزند دارد و فعلاً کارمند بهداشت شوستر .

زندگی را در شرایط معموله عادی‌ترین افراد اجتماع شروع کرده و لذا آنچه میاندیشد و آنگونه که زندگی کرده ، همانست که اکثریت میاندیشند و همانگونه است که اکثر مردم زندگی کرده‌اند . بیان خاطرات کودکی اغلب مردم است و شعری را بوجود آورده بنام « یاد اسونا بخیر » که بی شک یکی از زیباترین و صمیمی‌ترین شعرهای است که در این زمینه گفته شده .

تحصیلاتش بسیار اندک و محدود بدوره ابتدائی است ، و آنها هم مکتبی و در مکتب خانه ملا شکر علی معنوی و دیگر نتوانسته است ادامه دهد و بتعبیری چه بهتر ، که همون خود باعث شده است ، زبان فرهنگش دست نخورده‌تر و مردمی باقی بماند .

کلماتی را که او در اشعارش بکار میبرد ، اصیل ترین لغات لهجه شوشتری است که اکنون دیگر غالباً فراموش شده و از گم‌گویی روزمره مردم شده است و « عیدی » که از این نظر متأسف شده ، عراقب تأثر خـ بصورت استهزا ، تازه بدوران رسیده‌هایی که از صحبت به لهجه شو، ابا دارند و فرزندان‌شان را از تکلم به این لهجه شیرین باز میدارند میکند :

اگه فارسی تو نگي چون بلبل

میگن این بچه هنوز هست اما

« عیدی » نه تنها از کسانی که شوشتری صحبت نمیکنند گله دارد بلکه همه کسانی را که از شوشتر رفته‌اند و باعث خرابی شوشتر شده‌اند بمحاکمه میکشد و شعر زیباش « گله شوشتر » را ساخته است که « ادعای نامه » است بر علیه همه شوشتری‌هایی که شوشتر را رها کرده‌اند .

گیرائی شعر « عیدی » در این است که زبانش در نهایت اصالت است و دردش ، درد اکثر مردم ، او به مطرح کردن دردها و آرزوهای محرومترین طبقات اجتماع میپردازد و با آگاهی هشدار میدهد که غم خود نمیخورد و در اندوه محرومین دلش بدرد آمده و آنچه میگوید زبان حال آنهاست ، بیان این ایده در شعرهای « عید فقرا » و « فاطمه شلو » به اوجی دست نیافتنی رسیده است .

عز فاطمه شلو میگوید

ایم داغ خودم نمبو هیچ

دل هو داغ ئی فاطمه، شلو،

«عید فقرا»

نوع مردم که میا ور نظرم

بخدا قل کت بو دل جگرم

باز

الغرض عید اما عیدی نی

قصه‌ها کل سی خود عیدی نی

شرح حال همه بدبختون

یپی ئی چن قصه مو گفتم به زبون

هر کس براحتی درد دل کند . یا آرزوهایش را بیان نماید ، میتواند شعر «عیدی» را بخواند و درهر حالتی که باشد حتماً شاهدی درشعر او مییابد یکی از نکاتی که در شعر عیدی جلب توجه میکند اینست که آنجا که صحبت از درد و محرومیت است ، آنجا که صحبت از آرزوهای محرومان است ، آنجا که عاصی شدن از این نا برابریهاست ، حتی در مقابل خدا که به آن اعتقاد دارد کلامش پیش از حد باور ، حقیقی است و باز تاب واقعیات ، ولی آنجا که از امکانات آن قطب دیگر سخن میگوید که برخوردارند از همه

چیز ، دیدش حداکثر زندگی طبقه متوسط را میبیند و امکانات آنها را بیان میکند و انسان را بیاد ملکه فرانسه میاندازد و جریان بسکویت خوردن بجای نان . معلوم میشود نه تنها دارایان درد محرومین نمی فهمند ، که خوشی ها و امکانات دارایان نیز در تصور محرومین نمیگنجد .

اصالت و صمیمیت ، شعر عیدی را همچون سلفش « ملا حسنك » بر هر کوی و برزن برده و در دهان همه انداخته .

به این امید که او هم ، آنچنان که رسم این زمانه است ، بنان و نوائی که رسید ، از مردم دور نیفتد .

مهندس ارفع طبیب

بِهِ اسْمِ خُدا

اول قصه مو اسم خدا

خالق هر چه که هی ری دنیا

بعد او اسم خوش پیغمبر

که همه مردم هیسی زبیر

به علی و همه به بچونش

به بتول زونش و نزیکونش

مو پناهنده بوسم به ایشون

که دیگه نی احدی بخرشون

ایکه طبعم نکنه پا به دری

مو مخم زنده کنم زونه دری

چیز ، دیدش حداکثر زندگی طبقه متوسط را ببیند و امکانات آنها را بیان میکند و انسان را بیاد ملکه فرانسه میاندازد و جریان بسکویت خوردن بجای نان . معلوم میشود نه تنها داراییان درد محرومین نمی فهمند ، که خوشی ها و امکانات داراییان نیز در تصور محرومین نمیگنجد .

اصالت و صمیمیت ، شعر عیدی را همچون سلفش « ملا حسناك » بر هرکوی و برزن برده و در دهان همه انداخته .

به این امید که او هم ، آنچنان که رسم این زمانه است ، بنان و نوالی که رسید ، از مردم دور نیفتد .

مهندس ارفع طبیب

ای ترسُم که یه قردی بیشتر
کلمه جوری مو انم می شوستر
قصه هو قحله یه مستی بزیم
دل دشمن ای زبوننه جزنم
تا ترم شعر گوم پی خنده
کتی سر بسه کتی پوس کنده
هر کسی هم که ا کارم بوه جر
مو وزه هی ا او خندم کر کر
وا هونونی که ندونن دونن
رین و تاریخ امانه خونن

قِرْدایِ شوشترِ ایِ دُونِسِ

گِرْگِرْهَیِ اَمینِشِ نَمِ جِسِنِ

ایسُو شوشترِ اِهممه بختَرِ بیدِ

بَلکِه بختَرِ تَرُو بختَرِ تَرِ بیدِ

حِیِفِ ایِ شوشترِ وِ ایِ فَرهَنگِشِ

بَعْضِیَا گِشْتَنه مایِه نَنگِشِ

پِیِ هُونُو نَمِ کِه بَه بچِشِ بگُوهِ

بگُو آغا نگوویِ روزیِ بُوهِ

تویِ شوشترِ اگِه رَفْتِیمِ فَرْدَا

بَه مامانِ جُونِ نگیِ او نجا ویِ دَا

حرف فارسی تو بگو چون بلبل

که نغن بلکه تو هستی امل

دلّم ادس ای مردم لمبه

سرم ا درد کشه هی غمبه

ننه بیچاره که پی ای کارش

پی ای فکر غلط و رفتارش

افتخار خوشه او داده ادس

خوشه مین زندگیش داده شکس

وا دیگه شوستر آباد کنیت

روح اجداد تونه شاد کنیت

بَسَّ عَيْدِي تَوْ مَكْنٍ وَرَاجِي
كَيْبُ كُنْهٍ حَرْفٍ تَوْنَهُ حَلَاجِي

دَرْدِ دِلِ خَر

خَبْرِي خُونْدَمَه مِينِ رُوزِنَامَه

كِه يَه طَرَحِي اِسْوَدَسِ اِقْدَامَه

كَاشِفِي كَشْفِ عَظِيمِي كَرْدَه

بِي يَه اَسْرَارِ قَدِيمِي بَرْدَه

ضَبْطُ كَرْدَه اِهْوَا هِي اَمْوَا

كَرْدَه آهَنگِي اَزْشِ اسْتِحْرَاجِ

چند هزار سال نهار ایستا
از زمین رفتند همه بد دفعه فضا
مطرب بی بیده که دوره فرعون
ساز و آوازی زده هی سی ایشون
پی زبون عبری و رنک عربی
داشتند میلیس شور و طربی
اختراعی که ای آغا کرده
گوا میدون ای هد بد جا برده
اومده چن رو نهاره ای پیا
به خری جسده ندونم ا کیا

خره ور داره بره مین خوئش

خر بترسا نمره هی بروئش

بگوش خر سی چیت مار بچون

که او ور دیشه به هل تا اینجون

فگوش حاسی یسی داره انکار

بهد کارم بکنم سیت اطیسار

زوند گفیش خود ال آن سیم کو

هو سرم هیچ بد ای حرفا نم بو

توسی چیت بید که او وردی ای خره

پیش اما موندن هه درد سره

ای کثافت چیه یولا بیش در
 نترم پلنتی مو مو نهم ور خر
 زیتری بر او م حیونہ
 اینہ ال آن مروم ای خونہ
 پی ہزار حقا و بمبول بازی
 آخرش زوننہ کردہ راضی
 ضبط صوتی اوسو کرد آمادہ
 سیمش بسرده اور قالادہ
 نکشہ بسا خودہ نریک پوزش
 مو ندونم چہ آوردہ روزش

خَرِ بِيچارَه بَكْرُد هِي عَرَعَر
 سَرُ نَوَارِ ضَبَطَش كَرْدَه سَر خور
 يَه نَوَارِي كَدِ گَرَفْتَد ا صَداش
 اوسو زَمبَسَنَه بَسَه ا دوماش
 وَنَد نَوَارَه اوسو مِين كامپيوتر
 هِي غَرَمَنِيد وَ بَكْفَتَه شَر و وِر
 كامپيوتر بَزَه هِي تُوپ وَ تَشَر
 دادَه دَشْمون بَدِ هَمَه نَسَلِ بَشَر
 گَفْت خدَايَا بَزَنَم پيش تُو داد
 شَكوه دارُم مَو ا نِي آدميزاد

اِیَهکَه اَشْرِفِ مَخْلُوقَاتِه
کَاشِفُ وِ صَاحِبِ مَعْلُومَاتِه
اَدَعَا دَارَه کِه مَو اِنْسُونِم
بِیْنِ تَو آخِرُ چِه مَخْوِ اِی جُونِم
اِئِی آدَم مَو چِیْمِ هِی کَمْتَرِ
اَو چِیْشِ هِی اَمُو پَلْتِی بَخْتَرِ
رُوزِ وِ شُو هِی مَو سِیْشِ بَارِ بَرَمِ
غَیْرِ دُونِه کِهی مَو چِی بَخُورَمِ
اِی بَدُونِمِ اَو سَوْنَا دُونِی جُو
هِنَه هَم بَرْدِنِ کَرْدِنِ اَو جُو

و ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 نوشِ جوشونِ هده خوراکمِ سی اوشون
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 پده اچده هی بزین زخمِ زبون
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 بسکده ای آدمیزاد بیرحمده
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 گیز بووسده دیکده چی نم فحمده
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 بخترین میوه نه هرروز خورن
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 لذتِ زندگی کُل بمرن
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 خوندهو چن طبقده پرا اساس

۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 هی به پوشن سی خوشون رخت و لباس
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 سی خوشون سیل و سیاحت بکنن
 ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
 هر کیا میل شونده راحت بکنن

قَرَدِ اِحْسُونِ تَوْنِدِ كِي دُونِ
 تَو هِنُونِدِ بَكُوِي اَسُونِ
 يَدِ خَرِي تَا ايسُو اَدَمِ كَشْتِدِ
 غَيْرِ هِهَ بَارِ بَرُنِ چِنِ پَشْتِدِ
 تَا ايسُونِ كِي يَدِ خَرِي رِفْتِدِ دُوَزِي
 يَدِ خَرِي پِيَشِ كَسِي دَاَدِهَ پُزِي
 كِي خَرُونِ دَاَشْتِنَهَ لَفِ چَنگِيَزِي
 كِهَ كَنَدِهَ اَعْنَدِهَ اِيْطُوْرِ خِيْنِ رِيْزِي
 كِي خَرُونِ دَاَشْتِنَهَ لَفِ اِسْكَنْدَرِ
 كِهَ چُولُوْنَدِهَ هَمِهَ جَا پِي لَشْكَرِ

اسمِ باقی دیکھ ہیچ نہ آرم
 کی مو مثل ہنو بی کردارم
 کی خرون کردنہ بی ناموسی
 کی دیدہ تا ایسو خر دیوسی
 ای خرون عالم ری کل گردی
 نم بینی ہیچ آخری نامردی
 آدمون ہی بکن کار ز بین
 ہی نشین بینی کنجی بکمین
 آدمون ساختن ہی توپ تفنگ
 خر وا کار ایشون دارن تنگ

آدمون که بسازن هی بمب

خر واکار ایشون هیسن لمب

آدمون که ایطور بی رحمن

قردهمدیگنده هیج نم فحمن

مشتی ای آدمو هی هیسن خوش

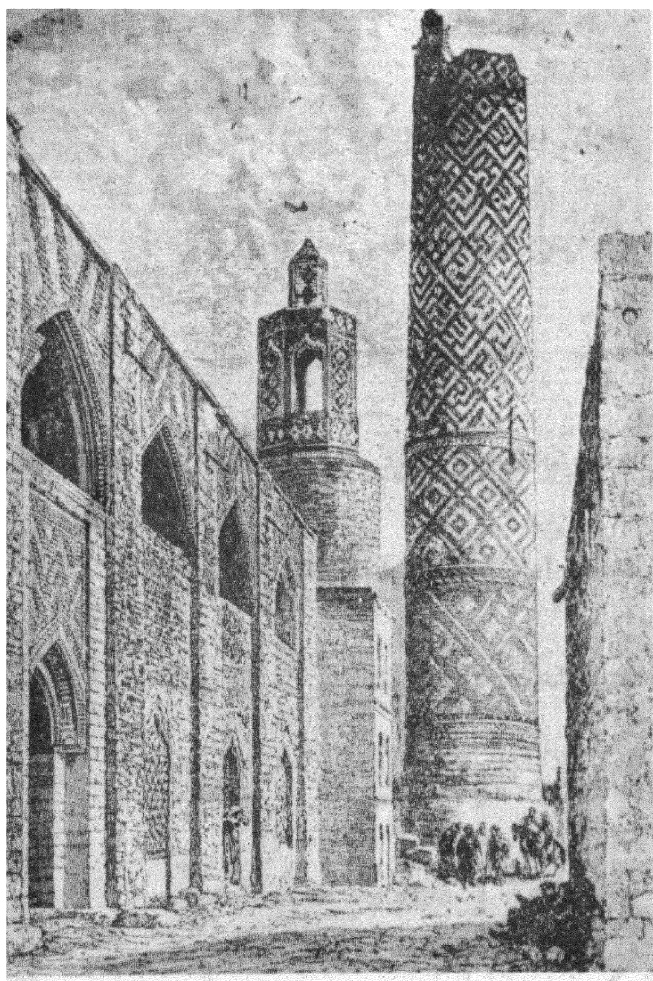
مشتی شون هیب کنده اگس نهی غش

آدمون که ایطور بی خبرن

بر همدیگه همش چنه بکنن

آدمون که ایطور خوردن گول

ری ای دنیا همه هیسن مشغول

نَنْ آخِرَ كِه هِنُو وَا مِيرِن
 اِي جُونِ ايسُويَا اِي پيسِرِن
 نَنده آخِرَه كِه هِه جاسِ مي گوره
 يه پره روز گرش لَف توره
 خَر هَمونوكه خريت بد كنن
 خَر بدمبخت اذيت بكنن
 كاهمپوتر هنده گفته واسيد
 مير كه اترس خودش هي لرزيد
 بستم عيدي يد كتي آدمبا
 نبوي لَف رَجَبِكِ آدمبا

اوسون و ئى سون

نِسْمُ بِيْدُ مُو يَرُو كُنْجِ خُوَنَه

دِلْمُ پُر بِيْدِ آ دَسِ ئى زَمُوَنَه

اَمَدِ يَادَمِ اُو دُوْرُوْنِ سَابِقِ

اوسون پ ئى سون كُردم مطابق

ديدم اوضاعِ دنيا فرق كُردَه

خويشه مېن زبېنېش عَرَقِ كُردَه

صَفْوِي مَرْدَمُوَنَه كَلِ كُرْفَتَه

خوشيانَه آ دِلشُونِ كَلِ رُفْتَه

اوسون مردم همه دلشاد بېدن

اَدَرْدُ و رَنْجُ و غَمُ آزاد بیدن
 بَنَه بَرْدِن اوسون پ نِي و تَمَبَك
 كِيَا بیدن اَسِيرُ سَفْتَه و چَك
 اوسون جنسا همه بیدن فراون
 همه بازار پُر بید جنس ارزون
 پياز و تخم مرغ و گوشت و موهي
 شوت حُلبه كوي و تره شوهي
 ريالي آي به بُردِي پَت سِي بازار
 سه چار قاطر ترسي پش كني بار
 نِي سون آي صَد تومن دودس زونت

أَوْ رُوْزْ هَيْجِ پُخْتَنِ نِي مِيْنِ خُوْنَتِ

اَوْ سُوْنِ وَخَتِي لِرُوْنِ مِيْمِنِ آ اِبْلَاقِ

هَمَه صَافِ سَادَه وَ خُوْبِ وَ خُوْشِ اَخْلَاقِ

خَرُوْشُوْنِ بَارِ كَلِ كَلِخَنَكِ وَ كَرِ دُو

بَلِيْطِ وَ مَحَلَبِ وَ اَنْجِيْلِ خُوْشَبُو

بِه اِفْتَادِ اَوْ بَجُوْنِ هِ دُوْمَاشُوْنِ

بَزِ يُوْسِ شُوْمِيَاْنَه پَسِ قَقَاشُوْنِ

فَرُخْتَنِ هِ پَنِيْرِ وَ كَشَكِ وَ رُوغَنِ

خَرِيْدَنِ خُرْمَهَاْنَه بِي كَشِ وَ مَنِ

بِه بُرْدَنِ هِ كَلَه قَزِ آ كَلَه مَالِ

لباسٍ وَقَدِ وِجَاهِي كُوشُ وَ دَسْمَالُ

زَنُوشُونُ مَاسِ مِيُورِدِنُ اَصْحَرَا

لِفِ قِيمَاقِ خُوشِ طَعْمُ وَ كَوَارَا

كِيَا رَفْتِنُ اَوْ مَاسُو خُمَبَلِيَزَهْ

كِه پِ يُوَقَهْ بَدِرُورِدِيمُ اَكِيَزَهْ

مِرْفَتِيْمُ هِ اَوْسُونُ مِيْنِ بَاغِ عُوْدَكِ

بِچِنْدِيْمُ هِ كِنَارِ سُرُخِ وَ زَرْدَكِ

مِرْفَتِيْمُ سِي شِنُو سَرُ اَوْ قَزَاعِلِ

اَمَا اَوْسَنَا بِكُرْدِيْمُ وَرَزُونُ سِلِ

اَوْسُونُ دُومَا كِه مِيْمِنِ اَعْقِيْلِي

کِنَارِ اَوْ وُرِّمَالِدُونُ دَاسْتِ سِیْلِی

هَفَشِ دَه تَا آ بَجُونِ . . .

هَنی یَا دَمَ نَرَفْتَه مِثْلِ اَلَانِ

آ زِیْر اَوْ بَنَدِ دَوْمَانِه بَرِیْدِنِ

آ تَد اَوْ شَوْمِیَانِه هِ بُدَزِیْدِنِ

آ آئی بَابَتِ نِی سُونِ بَزِه اَوْ سَوَنَه

کَسِی قَرْدِ نِی آزادی نَدَوَنَه

دِیْگِه دُورُونِ آغُوهِی نَه آیَا

نِی نَعْمَتِ مَکَرِ اَزْمُونِ خُدَایَا

آ مَاهِرِ چَندِ اَوْ سُونِ اَغَزَرِ زَبِیْنِ بَیْدِ

دِلِ مَرْدَمِ كِيَاہِ اِغْزَرُ خِينِ بِيَدِ
 اَوْسُونِ هَرِ كَسِ اَشُو شترِ مَسْتَطِيعِ بِيَدِ
 مَقَامِ دِينَيشِ خِيَلِي رَفِيعِ بِيَدِ
 حِسَابِ مَالِشِ اَغَا بِيَدِ رُورِدِ
 خُوْشَهْ آمَادَهْ بَرِ مَرْدَنِ كَرْدِ
 بِيَرْدِشِ قَافَلَهْ پِ پُو بِيَادَهْ
 وُ يَا پِ مَرَكَبِ وُ يَا پِ جَمَازَهْ
 اَوْ صَحْرُوِي خُشَكِ وُ پُرِ حِرَارَتِ
 مَرِفْتَهْ خُونَهْ كَعْبَهْ زِيَارَتِ
 يَهْ سَالِي بِيَشْتَرَهْ اَوْ مِينِ صَفَرِ بِيَدِ

ئى مَدَت جُونُ و مَالِش دَر خَطَرِ پِيدُ

ئى سُونُ مُشْتِي خُدا مَشْناسِ كَافِرُ

اَبَسُ رَفْتِنُ بُوَسَدُ كَعَبْدُ دَمَبَرُ

اَبَسُ جِرُ اُوَمَدَه اَبْنَدُ هُونِشُ

خُودِشُ تَشُ زَدِ دِيگَه مِيَنُ خُوَنَه مُونِشُ

كِيَدِ بِلِ مَرْدُمُ كُتِي فَحِيَنُ اَحَالِشُ

شِناسِنُ قِيَرِدِ ذَاتِ ذُوَالجَالِشُ

ئى سُونُ وَخْتِي كِه وَرَكَشْتِنُ اَمَكَه

يَه مُشْتِي مَرْدُمُ نَاجُورِ چَكَه

بِفَرِشِنُ هِ بَه ئى مَرْدُمُ اِفَادَه

آئی حَجَّ رَفْتَنِ بے استفادہ
 اگر هر کس که رَفْتَه مَکَه پاکه
 عَمَرَهَمْ پِیشِ بَیغِبِرِ بَدِ خَاکَه
 ئی سِیَوْنِ وَخَتی هِرِهْ صَاحِبِ زِیَارَتِ
 بَیَنی اَوْ شُورُو حَالِشِ رَفْتَه غَارَتِ
 سَکُو صَاحِبِ کِه اَعَزُرُ دِلِکَشَا بَیْدِ
 اَوْ گَمَبَزِ سُوژُکِ اَعَزُرُ بَا صَفَا بَیْدِ
 اَسَقَا خُوَنَه نَمَبِیَنی نَشُوَنَه
 خَرَابِ کَرْدِنِ اَوْ قَبْرِ و مُرْدَهَوَنَه
 بُوَسِنِ مُرْدَهَوَنِ کُلِّ قَاطی وَاطی

مُو نَمُبُو گُوم چَطُور سِي دِل جِهَاتِي
 ئِي سُونِ آي تُو آقِصِه مُو نَخَنَدِي
 بَكَم قَبْرَا بُوسِن نَمْرِه بَنَدِي
 اگَر پِيل دَارِي مَيِرِه جَاش وَنَدَس
 دَم اِيُون تُو پِنِي قَبْرِي كَمَدَس
 اَبَس قَبْرَا ئِي رُو زَا كَل گِرُونِ
 قَتْرُون جَاشُو جَمَب مُورِيُونِ
 دَرِه كُو ذَر بُو وَسَه سَر طَالَايَه
 قَقِيرِي رِي بِبَالَا وَ نَه آيَه
 حَسِين قَنَات كِه قَبْرَا نَه بُغْرَشَه

ئى پىل داروندا ۋەلا خۇب بىدوشە
 خۇبە تا ئرخ قېرى اغزى گىرونە
 كەمش پىل دار مېرە آزمونە
 بەسە عىلى مەكن ۋىراجى اغزى
 مەكن مەشى آدست مەشى دلخور
 ئو خۇ فەئالە نەخى مېرى ولىس كى
 آئى سون فەكر رەفە مەشكەش كى
 مەكن ۋىخەرجى دەستە بۇخودت گى
 يەسى سال دىكە قېرى سى خۇدت خى

بهارِ شوستر

اگر کسبِ دنیا مُخاسی بیو

اگر شوخ و زعنا مُخاسی بیو

اگر عالم و فاضل و با هه ر

مُخاسی سَرِ زَن تُو مین شوستر

اگر دورِ دنیا روی لِر خوری

اخیر و ختی و ر گشتی هی دلخوری

مخِ آی بَرِ لِدَتِ رُو زِ گار

سَرِ زَن بشوستر وختِ بهار

اره کایدون ما مه زردو بدیل

اگتوند و بتوند تا بندِ قیل

أَسْرُ بِنْدِ مِيْزُونِ تَا زِيْرِ كَوْمِ
 اَدْنِيْهِ بُلِيْتِيْ الْاَوْرُمُقَوْمِ
 اَ پِيْرِ كَلُوِيْ تَا شَا نَجَفِ
 هَمِه دَشْتِ وَ صَحْرَا غَرْقِ عَلْفِ
 هَمَشِ غَرْقِ بَا بِيْنِه بِيْنِيْ زَمِيْنِ
 اَكْلِ سُرْحِ مَكُوْ اَحْسَنِ الْخَالِقِيْنِ
 هَمِه سَبِيْزِه مِيْدُوْنِ غَرْقِ كَلْمِه
 تُو بِيْنِ بَاغِ شَانِه كِه پُرِ سُمْبَلِه
 اَوْرَجْرُ جَرُوْ تَا رُوِيْ بِنْدِ خَاكِ
 اَسْلَه مَبَرِ خَوْرِ اَوْ اُوِه پَاكِ

أَشِيخَ شَمْسَدِينِ سَيْلِي كُنْ وَرَأْمَوْمُ

أَجْمَبِ شَرَابِدَارِ بِيو رِبَهُ كَوْمُ

تُو بِيْنُ بَاغِ سِي بَاقِرَهُ لِفِ بِيْهِسْتِ

بِيو بَاغِ خَاكِ بَاغِ عَمْبَرِ سِرِ شُتِ

بَسَه عَيْدِي تَعْرِيفِ شُوْشْتَرِ مَدَه

مُبَارَكِ خُوْدَتِ بَا تُو كَمْتَرِ مَدَه

تمدن امروزی

اِي فَلَكَ پَاكِ مَوَانَه لِيَوْمِ كُرْدِي

بِيْنِ چَطُوْرُ پَامِيْنِ گِيَوْمِ كُرْدِي

دَمُ وَتَسْبَا بِي آزارِ مُونِي

دِلِ تُو هَرُ چِه مَخُو اَز مِه كُنِي
 مَو نَدُونُمُ بِه كِي وَا كُمُ كِه گُوتُ
 لِكِ اَمَانَه هِلِ وِرُو بَحْتِ بُوْتُ
 خُو عَمُو مَارُو بُوْتُ خُوْبُ چِه مَخِي
 بَهْرِ مِيرَاثِ بُوْتِ اَز مُو مَخِي
 تُو اَجِه هَرُ چِه فَقِرُنِ بَغْرِي
 قَلِ نُونِي دِهِي پِي خِينِ جَغْرِي
 حَرْفِ رَاسِي بُكْمِتِ گُوشِ اَمُو گَرُ
 تَا شَتَرِ وَنَدَه عَمُو مُشِكِ مَكْرُ
 يِه سَرِي هَمُ وَرِ تَجَارُونِ زَنُ

سَرِ كَارَتِ بِي پِيل دَارُونَ وَ
 بِيَن هِنُونَ كِه تُو اِغَزُرُ دُوشُونَ
 تِرُوتُ وَ كَلَفَتُ وَ نُوَكِرُ دُوشُونَ
 دَادِشُونَ تِرُوتُ وَ بِي حَدِ حَسَابُ
 كَادِيَاكُ زُونِه خُوشِكِلِ وَ شَرَابُ
 بِي اسانسورِ مَرُونَ تَا سَرِ بُونَ
 فُلَهَكُ وَ رَامَسَرُ وَ شِمَرُونَ اَ اوشُونَ
 قِصَه كَرْدَنُ خُوَمَكُو كَلَفَطِ فِرَتَكُ
 حَرْفِ فَارَسِي وَ رِشُونَ كَشْتَه جَفَنَكُ
 مِسْتَرُ وَ مِرْسِي بِيَايِ بِيَايِ كُونُ

مَادَه مَامِي بِيُون بُوَوَنَه پاي پاي پاي سُون
 رَخْسِ رَاك اَنَدَرُولُ و مِيَز قِمَارُ
 شَرَفُ و شَرْمُ و حَيَا بَسَدِ كِنَارُ
 مَدِ زِيَرُ زَوَنِيِيَه بِيِن رَفْتَه كُجَا
 مَرُونِ پِي پَسُوَبِنْدَا هَمَه جَا
 رِك رُونَا هَمَه دَر مِثْلِ صَدَفِ
 بَارَكِ اللهُ مَخَوِ اَوْلَادِ خَلَفِ
 رَاك مَسْجِدِ خَوَانَه دُون بَدِ كُجَا سِ
 كَارِ شُون كُلِ پِي نِيرَاك و رِيَا سِ
 رُو زِ بَرُو زِ بِيَشْتَرِ دِي شُون زَر و مَالِ

أَفَقِرُونَ بِغَيْرِ مَالٍ وَ مَنَالٍ
 هُتْلُ و كَافَهُ كَابَارَنَهُ بَيْنُ
 فِيلِمِ بَنْدُبَازِي و آوَارَنَهُ بَيْنُ
 بَنَدِرِ پَهَلَوِي هَم رُو سَرِي زَنُ
 سَرِي وَرُ شِيَعَه آ جَعْفَرِي زَنُ
 اَوْشُو هَم مِثْلِ اَمَا كُلِّ بَشَرِنُ
 شِيَعَه خَالِصِ اِنْتِي عَشْرِنُ
 هَمَه پِي مَايُو و پِي شُورِتِ شِنُو
 زُونَه مَيِرَه هَمَه لُخْتِنُ سَرِ اُو
 هَر كِه پِي هَر كِه رَسَه لَاسِ زَنَه

دِلْ بُوْهِي دُو سِه گِيلاسِ زَنَه
 بِيَهْرِ مَهوشِ هَمَشُونِ يَتَه دِرِنِ
 كُلْ آئِي مَرْدَنِ هَر حُومِه جِرِنِ
 مَسْجِدِ ا كَفَه و رَسْتُورَانَه
 مَلِ عَباسِ اوشُونِ پُورَانَه
 تُو هَمَشِ بِيَهْرِ اَمَا جِسِ گِرِي
 قَانُونَاتَه سِي اَمَا دَسِ گِرِي
 بِيَن مَحَلْ وَنَدَه كَسِي وَتِ ا اوشُونِ
 تُو كِه پَشَمِ دَادِيشُونَه كَشِكْتَه هَم بَرِ سِي اوشُونِ
 مَثَلًا رُوزِ قِيَامَتِ تُو اَعْمَدِي جِه مَخِي

چه حسابی چه کتابی چه آجُونِش تُو مَخِی
تُو به کَرْدُم مَو بَخِدا بَخِت بُوم
مَلِکِ المَوْتِ گُوشُ چِی نَگُوم
عَیْدِ کِه مِیایَه

عَیْدِ کِه مِیایَه مَو نَه غُصِیْبِ گِرَه
خَنَدَه اَلووم لِفِ مَرغِیْبِ پِرَه
تا مَو ای بَچُونِ بَیْنِم لُخْتِ و عُوْر
خَلْتِم بُو تَحْلِ و تَرشِ یَه پِرَه
چَن رُو به عَیْدِ مَو نَدَه ای بَچُونِ فُکْر
هر کوا و اسی خُو چِیا سَبُ دِرَه

جُومَه وَ تُمبُون دِيگَه جِغْدَرُ خِرْمِ
 سُخْتَه بَوْمِ بَسِكِه خِرْمِ قُنْدِرَه
 شِرِنِي وَ آجِيلِ هَمَه كُلِّ تَرِ گِرُونِ
 رَفْتَمِ زِيرِ قَرَضِ دِيگَه تَا خِرِ خِرَه
 بَسِكِه مُومِينِ فِكِرِ رَوْمِ رُوزِ وَ شُو
 بَعْدِ شَهِ نَنَمِ چِه بِرُوزَمِ مَرَه
 حَرَفِ زَنَمِ بَسِكِه مُوهِي بِي خُودِي
 هَرِ كِه دِيْدَمِ هِي بَكِنَه مُسْخِرَه
 مِثْلِ نِمَازِي مُو آ مَرْدَمِ جِرْمِ
 وَرِ دُهَامِ غُورِي وَا مُجْبِرَه

تا که ای بچون بکنن سَرُو صِدا
 فیچی به بندم خود لف مشدره
 گیومه وردامه مو دوشکه به غیظ
 بسمه فانوسه آ مین پنجره
 چن رو نهاتر خسییم هی بگفت
 تا مو میام دا مهی میرت جرّه
 گفت چه کنم دا مهی سود و هیه
 بیخود کی هی زیترب تندره
 بخت ذغالم خومو میره ایطور
 عید که میایه خوشه لیوب گره

عید فقرا

تُوْ بِه اِی زَنَدِغِی مَحَنَتُ بَار
کِه دِیگَه بُرَدَه اَمُو صَبْرُ و قَرَار
دَلِمُ اَگَر دِشِ اَیامُ پُرَه
کَلَفَه زَنَدِغِیْمُ چَسُ و چَرَه
لِفِ نِی جِیله مُو سَرُ سَر دُونُمُ
اَنَمُ و غَصَه مَهی مَجَنُونُمُ
دِنَدَه لُوَزُ گَشْتَمَه ما بِنِ هَوَا
اِخْتِیَارُمُ اَکْفُمُ گَشْتَه رَهَا
مُو نَه دُونُمُ بِه کُجَا اَرُمُ رِی
سِی اِی دَرْمُونِ دَلِمُ رَمُ وُرُ کِی

وضع مردم که میا وَرَ نَظَرُم

روز و شوقل کت بودل جَکَرُم

علتِ غصه مو نوروزه

که لف تیر تفنگ و جونسوزه

یادگیری که آ جمشید، جم

سی اما مردم بدبخت ستم

ای نخون سخونم اجحاف

عید نوروز خوبه سی اشراف

پی موتور شخصی و جیب و پربیل

وسکی و جین و عرق چن زمبیل

سَرُ وِ وَضَعِ هَمَّهَ شَيْكَ الْبِاسِ
 پِي مَادَمَازِلُ خُوشْكَلُ زَنَدِ لَاسِ
 نَدِ اَمَا پِي دِلِ سُخْتِهَ حُرَاقِ
 پُرُ دُوهُونُمُونُ بِي بُوَه اُو سُمَاقِ
 نَدِ اِي بَجُونُ اَمَا هَمُ بَشَرِ
 اَجِهَ وَا بَيْنِنُ وِ هِي غَصَهَ خُورِ
 نَدِ اَمَا هَمُ هَمَّهَ چِي دِلِ مَوَهْخُو
 فَرِخِ مَوِ پِي اِيشُو آخِرُ چِيَهَ اُو
 پِي دِلِ گَسْتِهَ وِ پِي مَشْتِي قَرَضِ
 اَنَمُ وِ غَصَهَ گِرْفَتِيْمَهَ مَرَضِ

مَوَكَّة شُو عِيدِ خَوَرَمُ نُونُ حُرْمَا
 فَرخِ عِيدُمُ چیه بی عاشورا
 لا اقل ماهِ مَحَرَّمِ دُو سه جا
 بَدَرارِیمْ کَمِ سیرِی اَعَزَا
 جُومِه بَعْدِی اَکْرُ کَانِه بَدِ بُو
 رَنگِ مَشکِشِدِ کَنِیمْ تازِه بِيُوَه
 اَلْعَرَضُ عِيدِ اَمَا عِيدِی نِی
 قِصَه هَا کُلُّ سِی خُودِ عِيدِی نِی
 سَرگُذِشْتِ هَمَه بَدِ بَخْتُونِ
 بِي اِي چِن قِصَه مَو کَفْتِمْ بَه زَبُونِ

بَسْتَه عیدی مَگُو قَصِه کُو حیا

بَعْضی آ حَرْفِ اِطْوَرِ بَدَشُو مِیا

زُونَه وَخَسِی

بیو جُونُم تُو که هَنی جَوُونی

مَبادا خَر بُوی زُونِه اِسُونی

که مُو کُرْدُم پَشِیمُونُم آ ای کار

گِرِفْتارُم گِرِفْتارُم گِرِفْتارُم

اَدِسِ زُونِه ناسازِگارُم

نَدُونُم سَر بَکُو مَنزِلِ دِرارُم

اَكْرَبَ يَهْ شُو مُو دِيرُ اُوَمَمَ بَخَوَنَه
 گِرَه هَر دَم اَزَم اُو لَعَبُ و بُوَنَه
 كجا بیدي چد كُردی و چه رفتی
 دَه دِشْمُونُ مَوَنَه اِي جُلِدِ جَفْتِي
 زَنَه مِينُ رِي خُوَدِشِ هِي بَدِ گِرِيوَه
 مِيَا هَر دَم سِيَمِ اُو شُقُ و شِيوَه
 بَدِ بِنُدَه اُو بَدِ بُوِي مُنِه بَدِ بَخْتِ
 دُو تَا زَوَنَه سَه تَا دَخْتَرِ دَمِ بَخْتِ
 وَزَه وَخْتِي كِه مَارِشِ اُو مَه پِيَشِ

دِه رُو اوتِی نَه آگِرَت پِلِیشُ
 دَرُ و جَرُ دُخْتَرِشُ هِی بِدَه دِشْمُونُ
 بِه اَوَّلُ و اَخِیْرِ قُومُ و خَوِیشُونُ
 یِه مَحْشَرِی کُنَنَه یِیَا هَمُونُ جُونُ
 اَغْصَه مُودِیْبَگَه مُخَمُ دُهَمُ جُونُ
 یِهَمُ و خْتِی گِرِنُ ای مَارُو دُخْتَرُ
 کِنِنُ رُوژِ مَوْنَه اَشُو سِیَه تَرُ
 یِکِی حَرْفِ زَنَه یِکِی بَگِرَه دَمُ
 کِشِنُ خَطُو نُوشُونُ هِی سِی مَوَهْرُ دَمُ

زَدُونَمَ چِه كُنَمَ كِيَا گُرُوسَمَ

مَهِي مُو كَافِرُ و كَبُرُ و مَجُوسَمَ

مُو هَرُ چِه هِي قَسَمَ دُهَامَ خُدَانَه

كِه بَلُ گَرِه اَمُو اِي هَرُ دوتَانَه

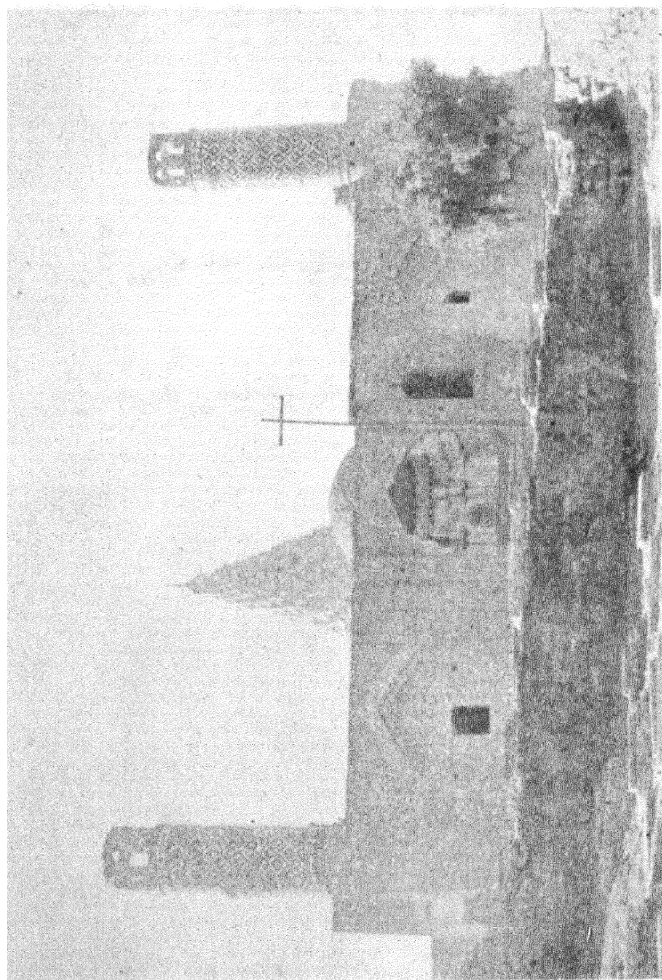
بِينَمَ هِي رُوزِ بَرُوزِ بَسَرِ اوسُونِ

مِي يابِنِ هِي كَرُ و عَلِي سِيْمِ بَه خُونِ

نَشِينَه هِي اِي دَالُو سَرَعَتَابَا

بُخُونَه هِي سِيْمِ و عَطُ و خَطَابَا

اَكْرُ دُخْتَرَمَ دَسِي تُو زَدِي وَشُ

بَرَم سِی نَظْمِیَہِ خُوْمَہِ بُکْرَمِ عَشِ

بُکْرَمِ عِیْدِی زَمَہِ بِہِ اُوْفَتِی زِنْدُوْنُ

وَزَہِ مُوہِی گُرَمِ لُوْمَہِ بِہِ دِنْدُوْنُ

گُوہِ ہَرِّ دَمِ سِیْمِ کَہِ حِیْفِ اَدُخْتَرِ

کَہِ مُفْتِی دَادَمِشِ بِہِ اِی تُوْنَدِ خَرِ

کُنْ نُفَرِیْنِ بِمُو کَہِ اِی خُدَاگِشِ

اَکْرُ نَخِی گِشِی بِہِ عِیْدِی کِشِ

خَلَاصَہِ بَیْنِ اَکْرُ اِسِ تُوْزُوْنَہِ

ہَنی عَفْتُوہِ ہِی وَا رِی سِی خُوْنَہِ

تَمُومُ بُو دِيگَه تَقْرِيحُ وَا كَرْدِشُ

خَوَشِيه دِيگَه نَمَرَسِي بِيگَرْتِشُ

اگر اِيطُور تَرِي هَر چِه مَخِي كُنُ

دِه رُو زُونِه اِسُونُ يَدَسِي هَم جُمُنُ

دُورُونِ بَجَهِي

ياد اُروزا بَخِيرِ ، ياد اُروزا بَخِيرِ

ياد اوسون اوسونا ، اوسون كه بجه بيديم

اوسون كه پي دوپيلي نيشكر خريديم،

اوسون كه گل قندي دم دوكونا بيديم

اوسون كه هي جار زين شمند فر گلو ياش ، كويون به او قبيتا

كويون به او شق شقا ، اوناغو رو خوش صدا ،

كويون اوخر يا پووا

ياد او روزا بَخِيرِ ، ياد او روزا بَخِيرِ

ياد او روزا بَخِيرِ كه مشتي هم سن و سال ساده دل و بيخيال

مي كچهوي باريك ، چپيلهوي تاريك بيازيديم سرتبك

بدونيديم سر كلات ، گروختيم زير سعبات

يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ ، يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ

تُوْسُوْنُ وَ زِمِسُوْنُ ، مُوُ و اَوْ بَاقِي بَجُوْنُ ، اَصْحَبَ كَه تَا غُرُوْبُ

بُكْرَدِيْمَ گَرْدُو بَازِي ، بِه شُوخِي وَ بَخِنْدَه ، اَزَنْدِهِيْمُوْنُ رَاضِي

يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ ، يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ

يَادِ اَوْ دُوْسَ رَفِيْقُوْنُ ، اَوْ بَجُوْنِ مَهْرَبُوْنُ

اَوْ بَجُوْنِ بَا صَفَا ، اَوْ بَجُوْنِ بِي كَلَكُ ، بِيَازِيْدِيْمَ شِرْدَهَكُ

اَشْتِيْتِي وَ جِه جَهَكُ ، مَا رَجَلُو وَ هَلْ دَهَكُ ،

كُوْيُوْنُ اَوْ غَمُ غَمَكَا ، تَيَلُو بَسِيْمَ هُوَا

يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ ، يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ

يَادِ اَوْ رُوژَا بَخِيْرَ كِه گَرْدَه پُو پِهَامُوْنُ ، غَشَكِنِيْدَه مِيَامُوْنُ

جُوْمَه مُو چِرْفُو وَرَقُو ، يَتِي بِيْدَن پِيَامُوْنُ ، بَدُو نِيْدِيْمَ كِنَارِ اَوْ

وَخْتِي كِه گَسَنَه مُوْنُ بِيْدِ بَزِيْمَ تِرَاتُ اَوْ نَجُوْنُ تَا سَرِ سَلِه نُوْنُ

مَارْمُونُ بِهٖ بَسِ دُمَامُونُ ، بَدُوئِدِيْمُ سِي رِيْبُونُ ، هِي كَمِ زَمِ بِهٖ نُونَا
بَزَهٗ جَلُو فِسِنَجُونُ ، يَادُ اَوْ رُوْزَا بَخِيْرُ ، يَادُ اَوْ رُوْزَا بَخِيْرُ
عِيْدَ كِهٖ بُوْسِ مَرْفَتِيْمِ ، اَوْ سَوْنَا مِيْنِ عَبُونُو ، بِيُوْشِيْدِيْمِ رَحْتِ نُو
سُوَارِ بَادِ جُوِي ، بِالُوْنِي بِيْدِ مَرِ كُرِي ، بِيَاذِيْدِيْنِ مِيْرِهُونُ
قَطَارِ وَنْدِ اَوْ سُونُ ، اَوْ تَخَمِ مَرُغُ وَ قَشَنَكِ ، هِي بَزْدِيْنِ بَدِيْدُونُ
يَادُ اَوْ رُوْزَا بَخِيْرُ ، يَادُ اَوْ رُوْزَا بَخِيْرُ

اَوْخِ كِهٖ اِيْسُونُ اِي مَرْدَمِ ، هَرِ جِهٖ كِهٖ مِيْنِ شُو كَرْدَمِ
رَمِ بِهٖ كِي كَمِ اِي دَرْدَمِ ، دِيَكِهٖ بِنَا نَدَارِيْنِ ، صِدْقُ وَ صَفَا نَدَارِيْنِ
بِيَشْتَرِشُونُ دُو رَانِيْنِ ، اَوْ بَجُو صَافِ سَادِهٖ ، اِيْسُونُ دِيَكِهٖ پَلَنِيْنِ
تَمِ بِيْمِيْ اَزْ شُو خَنْدَهٗ . اِيْسُو مَهِي خَلَنِيْنِ

يَادُ اَوْ رُوْزَا بَخِيْرُ ، يَادُ اَوْ رُوْزَا بَخِيْرُ
اَزْنَدِهٖ هِي شُو دِلْخُوْرُ ، اَهْمَدِيَكِهٖ مَكْدَرُ ، خَلِقِشُونُ كُلِّ كَرْفَتَسِ
دَسْ وَ نِيْ بِهٖ هَرِ كَسِ ، سَوْتِ هَلِيْمِ فِلُوْنُ كَسِ

خُدا آجِه اِیْطُورِنُ ، خُودِتْ بِه دَادِشُونِ رَس ، خُدا بَسَه ، بَسَه ، بَس

یادِ او رُوزَا بِخِیْر ، یادِ او رُوزَا بِخِیْر

ای رُوزگارِ نَامَرْد ، دِلشُونَه کُرْدَه پُر دَرْد ، حَالشُونَه گِرْفَتَه

خُوشی آ دِلشُونِ رَفْتَه ، خَرَج و لِبَاسِ بَچُون

ای جِئْسِ و مُنُو گِرُون ، جُغْدَه دِیْگَه کِنِ جُون

عیدی مَرُو او تِی تَر ، آی زدی حَرْفِی بَیْشْتَر

وا جِیْهِ رِی آ شُوشْتَر

یادِ او رُوزَا بِخِیْر ، یادِ او رُوزَا بِخِیْر

« (تساوی) »

مَعْلَمِ رَفْتِ پُو تَخْتَه گِرْفَتِ پِلْتَه گِجِی دَسِش

او لِرِهَسِ رِی بِه شَاغِرْدُونِ او گَفْتِ بَچُون

حَواستُونِ جَعَمِ بُوَه اِیْنَجُون

تساوی درس امروزه

نویسیت کُنْجِ دَفْتَرُتُونُ که یک پی یک میزونه

نظام درسِ هِنْدِسَه به ای دَسْتور و قَانُونَه

آنَه صَف میز او آخِر. به بَجَه زَرْدِ باریکی کِلِکَش راس کرد

گفتَه به آغا ای اجازَه سِ مطلبی دارم

معلم گفت چَنَه بَجَه. ده گو هَر چَه مَخی رُودم

گویکه راس کرد و رَسَا او مُفَش هَب اسرَد پی دَس

به قَحَنَه کرد هی لَرزید آخِر دِلَه به دریا زد

ایطور کرد قِصَه نه آغاز

خودت قرمودی آلان که یک پی یک میزونه

تو اول گو عدد پی آدمون فرخش چیه تا موگوم باقی سئوالامه

معلم گفت کوه بیوه مگر جونم

عَدَدُ كَا آدَمِي كَا جُونِ مُو اِنْسُونِ خَوَانِسُونَه

مَقَامِ آدَمِيْتِ اَفْضَلِ بَرُّ كُلِّ مَخْلُوقَهٗ خُدا مِي رُتَبَتَهٗ دُونَهٗ

كُوِيَكَهٗ كُتُفْتِ بِسِهٖ اَغَا يَهٗ مَعْلُومَهٗ كِهٖ يَكِ يِي يَكِ مَسَاوِي نِي

اگر يي هم مساوي بيد

مُو فَرَحْمِ يِي كُوِكِ اَغُو فِلُونِي اَسْمُونِ تَا شُوا دُونَهٗ

مُو كَا يِي اُو تَرَمِ دُونِمِ اُو كَمِ هَمِيَا يَهٗ وَ جَفْتِيَمِ

اوشون نومه خدا آغا

اما بيجارده و لختيم

مَنَهٗ بِيْنِ يِي قَبُو دَرْدَهٗ دَلِ كَسَنَهٗ اُو رَنَكِ زَرْدِ

اَغْصَهٗ رُوزِ وَ شُو خَوَرْدِ وَ خَوَرَاكَمِ دَايْمًا عَرَصَهٗ

اما ايشون بين خوشگل لباس شيك او رنگ سَرخِ كَارِشُونِ دَايْمًا رَقْصَهٗ

هِنَهٗ كُتُفْتِ وَ اَتَهٗ دَلِ هَبِ كَرِيْبُوسِ مِثْلِ اُو بَارُونِ

مَعْلَمٌ خُشِكُ بُوْسٍ سَرَجَاشُ أَوْ لُوْشَ كَسٍ بِي دِنْدُونِ

دوباره گفت ای بچون نویسیت کنج دفتر تون که یک بی مساوی نی

اگر هه وضع ای دنیاس ولا زندگونی نی .

صاحب الزمُونُ

يَا صَاحِبَ الزَّمُونِ يَدِهِ قَرَمًا ظُهُورُ كُنْ

بی یمنِ مَقْدِمَتِ هَمِه جَا غَرَقِ نُورِ كُنْ

رَفِئِنُ آدَسِ، جُمْلَه شَيْخُونُ وَ سَيِدُونُ

عَمَامَه هَاهُ هَشْتَنُ وَ جِسْنُ مَعْمَه مُونُ

مَرْدَنُ آكْسِنِهِي بَتْرَا تِنُ آجُوسِ نُونُ

شَبَعَتِ آدَسِ رَفَتِ يَدِهِ يَلْنِي تُو خُورِ تَكُونُ

يَا صَاحِبَ الزَّمُونِ يَدِهِ قَرَمًا ظُهُورُ كُنْ

بی یمنِ مَقْدِمَتِ هَمِه جَا غَرَقِ نُورِ كُنْ

قُرْآنَ آكَا دِيگَه هَمَه رُمانِ فاضِلَه

تا هي كلاسِ رَحْصِ بهِ مَساجِدِ كِي مَايَلَه

اِسْلامِ دُونِ شَكْسِ بهِ اِي جَنكُ وِ مُجادِلَه

مَی اَوِي خُوْدَتِ بَرِامِ كِه رَسُو نِيشِ بهِ قافِلَه

يا صَاحِبِ الزَمونِ يَدِه فَرما ظَهوَرِ كُنْ

پِي يَمِنِ مَقَدِمَتِ هَمَه اِجَا غَرَقِ نُورِ كُنْ

مِي كِجَهها وَاوِ هَمَه اِجَا زُونَه لَوْنَد

پِي مِدِ مِينِي وِ پِي كُوْشايِ سَمِ بَلَنْد

سَاعَتِ سُويسُ وِ كِيفِ بَدَسْتَشِ مِدِ هَلَنْد

پِي صَدِ هِزارِ عِشَوَه مِيايِنِ يَلَنْ يَلَنْد

يا صَاحِبِ الزَمونِ يَدِه فَرما ظَهوَرِ كُنْ

پِي يَمِنِ مَقَدِمَتِ هَمَه اِجَا غَرَقِ نُورِ كُنْ

چندین هزار دختر رعنوی وخت شی

عفت دهن بباد همه شون دَرِهِ خوشی

پی فکر جاهلونه و افکار سرکشی

وختی بوس خراب مره بدو سی خودکشی

یا صاحب الزمونی پده فرما ظهور کن

پی یمن مقدمت همه جا غرق نور کن

بپنی تو میرهون همه شون پی مدفرتک

پوشیدنه لباس موند ونم گمت چهرتک

دو کلاس زده سبیل سر کرنل و پاچه تنک

افتن دو موزنون به هزار قصه جفتک

یا صاحب الزمونی پده فرما ظهور کن

پی یمن مقدمت همه جا غرق نور کن

جُو كَفَّيْنِ اَذُوْنَ هَمَّ اَوَاذِ دِلِكَتَهٗ

جُو خُونَدَنِ نُمَازِ هَمَّ جَا رَحْصِ مَهْوَشَهٗ

خوردِ خوراكَشُونِ هَمَّ مَشْرُوبِ پَرَعَشَهٗ

كُنْيَاكَ خَارِجِي دِيگَهٗ وَ دُغْمَا دُو آتَشَهٗ

يَا صَاحِبَ الزَّمُونِ پِدِهٖ قَرَمَا ظُهُورِ كُنْ

بِي يَمِينِ مَقَدَمَتِ هَمَّ جَا غَرَقِ نُوْرِ كُنْ

عَفْتُو نَشِيْنِ بِيُو يَه سَرِي زَنِّ بَه لَالَهٗ زَارِ

بِيْنِي چَطُوْر كُردِنَهٗ اِسْلَامِ خَوَارِ وَ زَارِ

تِيْرُو نِيَوَنَهٗ بِيْنِ تُو زَنُوْشُونِ مَوْتُوْر سَوَارِ

مِلِجِ مَوْلُوْجِ بُوْسَهٗ بَه مَرْدَمِ كُنِنِ نِفَاذِ

يَا صَاحِبَ الزَّمُونِ پِدِهٖ قَرَمَا ظُهُورِ كُنْ

بِي يَمِينِ مَقَدَمَتِ هَمَّ جَا غَرَقِ نُوْرِ كُنْ

آغا نَمَّ چِه گَم مَوَا رَفْتارِ اِی زَنُونُ

رَفْتَنُ بِه شاقِلینجِ اِی بیچاره مِبْرَهونُ

بندِ یِرچی دِیگه وَرِی آغا دِه خورَتکونُ

کَشِ ذُو الْفَقارَته تَوَنه جَدِتْ مَهْلُ امُونُ

یا صاحبِ الزَمونُ یِدِه قَرَمَا ظُهور کُنُ

یِی یَمِنِ مَقَدِمَتْ هَمه جا غَرَقِ نُور کُنُ

وَلَا نَمَّ چِه گَم مَوَا اَوْضاعِ رُو زِگارُ

نِریاکِ قَدغَنَه هِر وِیسنِ اومَدِ بَکارُ

مَرْدَمِ کَبِ وِ کَوِچو بَکِشِنِ هِی اِی زَهْرِمَارُ

کُلْ مَقْتَلًا بوسَه اَسیرُ وِ بِه غَمِ دُچارُ

یا صاحبِ الزَمانِ یِدِه قَرَمَا ظُهور کُنُ

یِی یَمِنِ مَقَدِمَتْ هَمه جا غَرَقِ نُور کُنُ

لَامَذَهَبُونَ كَافِرِينَ وَبِي حَبِيرٍ
 دُونَهُ رَوَاجٌ لَهْوَلَعْبٍ هُوِي نَرُ بِهِ نَرُ
 هِي رُوزِ بَرُوزِ وَضَعِ أَمَا هِي أَبَدًا بَتَرِ
 عِيَدِي مَتَوِ قِصَه نَدَادَه كَنِي أَثَرِ
 يَا صَاحِبَ الزَّمُونِ يَدِه فَرَمَا ظُهُورِ كُرِ
 بِي يَمِينِ مَقَدِمَتِ هَمَه جَا غَرَقِ نُورِ كُنِ

کلیاچه

زُونَه مُونِ كَرْدِ اَمَانَه دَسِ پَاجَه
 ا اوسِرِ وَاوِي سِي كَلِ پَاجَه
 بِي خَرُوسِ خُونِ اَمَانَه زَدِ سَقْلِي
 كِه وَرِي رُوسِي مَشِ رِضْوِي قَلِي

پشتی نون خرازه بیار پی یت

زیتری رو تو بلکه بو گیت

صبح گه داد امانه تشتولی

سیه و خاله همچه کشکولی

وندومش زیر چلم او کردم در

چی نموند بید خومه ونم اندر

دندونام کل او روز بوسن لق

بس اسر ما همش بزین چق چق

پی یه چم چاره پی ازیبر سعبات

وزگوی حج سلیمو پی صلوات

قا رسیدم سی ور خونه شراق

سوز سرما امانه کرد حراق

بِسْ اَسْرَمَا مَوْهِي بِخُورْدَم دَك

وَر مَسْجِدِ حَسِينِ نَدَاشْتَم رَك

مِينِ دَكُونِ تَا خَوْمِه سَوْلَقْنِيدَم

لَف سَل دَارِ هِي بَه قَحْنِيدَم

يَه دَمُونِي كِه وَاسِيدَم اَوْنَجُونِ

كَنْتِي كَرَمَم بُوَسِ كَرَفْتَم جُونِ

مَش رِضَا نَه كَمَشِ دِه دَامِ كَلِه

وَنْدِيَه كَلِه سِيمِ اَمِينِ دَلِه

قَل كَدِه وَنْدِ سَرَشِ وَ اَو رُوغْنِ

كَفْتَمَشِ پَلوونِ بَرَنَجِ هَمِ وَنِ

اَغْزِه وَنْدِه كِه هِي مَوْكَفْتَمِ بَسِ

دِيَكِ لِمِ لَوِ كَرَفْتَمَشِ سَرِ دَسِ

تا اومم زم امين دکونش در

ديک وندم اعاجزی می سر

تا رسيدم سی پشت او گنده

ديک بعدی امانه کرد مننده

در حموم ديك وندمش دو من

مهی سرمه دو کمجهی شينن

عاجزيمه زدم او وندم ره

ور خونه سيلوپز بيدوم شره

تش برقی زه آسمون گلھس

موا ترسم نفس ازم برھس

سيلي کردم هوا مو کردم غور

يه پره آسمون بوس بيد اور

تا اومم پشت خوش مش اختر

کل چيامون بوس ابارون تر

مرويز اکل امانه کردن فیس

گیو هوی بعدیم بوسن خیس

تا رسوندم خومه مو در خونه

یه قیه زم که گش دره زونه

دم در دیگک دادمش دسش

در در حوشه پی لغت بش

مو چولوندم چيامه کندمشون

چرنیدم کله کنجی وندمشون

بمش تا لحاف مین کردم

چی نمونده بید روم موور مردم

زوتنه گفیش تشی گلنید

منغله ور لحاف سیم سولنید

گل پلیچی او رد سیم بنده

اقیافم خومب گرفت خنده

تش تکه و خیمه و پشکل

توده کرده اگر می لف از گل

وخت پسین اخو که ورسادم

ور تبام رنگ بس مو افتادم

دمبری افتیدم مو سر سینی

پک پوزم همش بوس خینی

بجونم گل امین ورم پی هو

که اچه اغزه وس مومونهم خو

ریمه شوشتم همو نجودم ایوون

گفتش زونه دام یه پلنتی نون

زونکه گفت هل امون کوه آیه

ره ا همسامو آره جن خایه

گفتمش رو بیسار سیم کله

تشتی رو بیسار ازیبر سله

گفت تو عصانه بین کبا بسن

ککانه بچو تنه هم لسن

دندود ندونی کن ایسو شوه

دیگی داییم اچری لم لوه

بعد اغز راما که کندیم جون

پلنتی کلباچه هم نزم دندون

دار المؤمنین

شهر دار المؤمنین بید شوستر

عینهور شک برین بید شوستر

شهر ممبر بید و قرآن و کتاب

بید شهره روضه خونی و حجاب

داشت شوستر مردمون فاضلی

مردمون باخدوی قابلی

داشت شوستر مثل حج شیخ جعفری

زنده کرد او دین خاص جعفری

داشت شوستر مثل حج شیخ مرتضی

در حقیقت بید او مرد خدا

داشت شوستر مثل حجّ شیخ کاظمی

بید آیش امامون ناظمی

داده شوستر عالمو عالی مقام

آل طیب دانه حق احترام

آیت اله شیخ ای مرد خدا

شرف الدین گوهری یه پر بها

مرد حق آیت اله و موسوی

شیخ بها هم عالمی یه معنوی

آیت اله مرعشی حجّ س حسن

عالمی خوش مشرب و اهل سخن

شهر شوستر جو عزا و سینه بید

کی دل مردم بهم پر کینه بید

بَسْكَهٗ هِي كَرْدَن كَارُوِي زَ بِيَن

بَس نَسِن بِيَهَر هَمْدِيْكَهٗ كَمِيَن

بَسْكَهٗ هِي كَفْتَن اَحِيْدَر نَعْمَتِي

دَادَنَهٗ خُوْد شُو خُوْشُوْنَهٗ خِفْتِي

عَاقِبَت كَرْدَن اِي شَهْرَهٗ چُوْل وَ هُوْل

بَسْتَهٗ عِيْدِي تَا نَكْفَتَنَهٗ فُضُوْل

تِيكُ نُوِيْس

تِيك نُوِيْسِي كِه مُوْنَهٗ تِيكْمَهٗ نُوِشْت

بِهٖ دَمَاغِش نَخُوْر اَبُوِي بِيَهْشْت

اَوْ كِه دُوْنِس چِه مِيَايَهٗ بَسْرَم

بِهٖ مُوْنَهٗ بِيَكْس وَ كَارَهٗ اَ چِهٖ هِشْت

وَسْ أَوْ سَاعَتِ كِهْ أَوْمَمِ رِي دُنْيَا

نَشَسَهْ بِيَدَهْ هَنِي مَارْمِ سَرِ خِشْتِ

تَا كِهْ نَاقَمِ هَنِي دَسِ دَادِ ا بِيَدِ

نَهَلَمِ تَا مُو كَشَمِ يَهْ وَ قِشْتِ

مِچِ كِنَا بِي خُوشُو دَسِ فُكْرِشِ

وَسْ نَوِيَسَهْ سِي مُو كَلِ طَالِحِ نِشْتِ

مُونَدِ وَ نَمِ چِهْ گَمِشِ بِي پِدَرَهْ

لِفِ جَزِيلَهْ مُوَنَهْ بَدَبَخْتِ بَرِشْتِ

مُو نَدُونَمِ چِهْ كَمِ رِي دُنْيَا

كِهْ نَهْ آيَهْ سِي مُو اَعَزَرِ سَهْ پِلِشْتِ

لِفِ قَمَارَبَازِ مُو هِي مِينِ دَسَمِ

هَشْتِ دَلِ سَهْ لُو اَسْبِيكِ نَهْ خِشْتِ

بدياری ديگه حادی داره

کَلِ مَوْنَه پِي نَم و پِي غَصَه شَرِشْت

مُو آروزیکه اومم ری دنیا

فَكْرَاتِمُ هَمَه کَلِ کَرْدِنَه کَشْت

بسته عیادی تو مزن حرف زبین

لِفِ فِئِی بِخَوْرِي يَه پِر کَشْت

فاطمه سلو

گَرْدِشِ دُورِ زَمُونِ شِي پَلُوَه

خُوشِ بِحَالِشِ كِه هَنِي مِينِ لَلُوَه

تَا ايسونِ وَضَعِ مَو بِيَدِ دُو پَلُوَه

ديگه امال نَم چن پَلُوَه

مُو دِلِمِ دَاغِ خُوْدُمِ نَمِ بُوَه هِيچِ

دِلِ مُو دَاغِ اَوْ فَاطِمِ شَلُوَه

چِرَه قِيْنِ سَلِ رُوَه اِي بَخْتِ سِيَه

چِرَه مِيْنِ سِنَكِ و سَقَاتِ اشْكُوَلُوَه

اشْكِمِ كَسَنَه و جُوْمَشِ دُرِدَه

شُو و رُوْزِ هِي مِيْنِ مَغَلَه كَلَلُوَه

دِلِ حُرَاقِ اَوْ مِيْرَه فُكْرِشِ

كِه مَهِي خِرِسِ كِهِي مِلِ مَلُوَه

زَنَه بِيْجَارَنَه مُشْتِ و شَبَاقِ

هِي بِيْجَنَكِ و جِيْدَالِ و بَلُوَه

حَرْفِ عِيْدِي كِه مَهِي تِيْبَلُوَه

بِكُوْنِ شَاعِرِ شُوْشْتَرِ كَلُوَه

دنیا

کار ای دنیا همه ولو هیه

لیوه تره مندل حلوهیه

کار ای دنیا مو نم چطوره

زین ترش نی که سوم او طوره

تخم بوم خشک به ای تخم وندنش

هسته ادنیا سیمو جون کندنش

کاشکه هم پرچه نخوهیده بید

تا من بدبخته نزهیده بید

تخم منه ونده بوی جاکشم

تا غم دنیا نه بکولم کشم

بجته هرکس نتره نون ده

بچه بدبخت په زوه گون ده

می داردنیا همه چی کرده

خوردمه و دادمه و بردمه

دس علی پوی ولی بسمه

اخیر ای دنیا بی چطورگمه

یرو بینم در دکو او بیدیم

یلاو دیگش بین که مو تبعیدیم

یه روبینم مثل کوک تا جرم

یلاو دیگش بین که موجذدر جرم

اغذه بد اخلاق که مهی یابوم

صد تو من ای دیم بلسی نم دوم

هی بتر اتم مهی حمدونیم

دمی مرخص دمی زندونیم

چه زندگانی هه بتر مردنه

عمر ایطور غصه بگور بردنه

دمی گریم اشهر دمبر خومون

کوشهر ایطور داره فراون جون

هر چه جونن همه بی بضاعت

بهر سگاری بکشن خجالت

پیل ای شهر اسیر دس حجیون

جیب پتی مونده هزار نوجوون

پُلِ خرمشهر

یَه رُوزِ اسَرِ پُلِ خرمشهرِ سَلِقِم

مَحکَمِ مَوْ سَرِ آهِنِ رُو پُلِ زَهْمِ

بِی مَغْلَه کَلَو مَنجِی تَلْمَا تِسْمِ

اَشکَمِ خُو مَتُو مَشاکِ دُو وَا رَهْمِ بَزَهْمِ

اِخْسَمِ کِه وَ رِیْسَمِ اسَرِ جَا نَتِرِسَمِ

وَرَسَامِ سَلِقِی خُورْدَمِ وَ مَوْ سَرِ جَامِ نَشِمِ

اِکَلَمَکِ وَ اَسِیْنَه وَ زُونِی رَنَهْمِ

وَرَوَمِ بَه خُدا یَه پَرَه اَمْرُوجَه بُوَسَمِ

فَنَدَه خَرْمَنَدَه مَوْ مَهو اَنجُو قَلِیْسَمِ

الرَزَه وَ سَرَامُو خُودِ اِخُودِ رَجَهْمِ

مو مثلِ یه تو په سر تلماب گلکسم

خو برد مونه بسکه او روز هی شکسم

می خو مو دیدم پی یه سگولی لفهسم

یه دفعه امین خو لف مرغی مو پرسم

دیدم یه سگی ورمه مونه هی خوبه لسم

وختیکه دیدم اسرو صورت مو نجسم

نم که گوومتون بجه حالی مو بوسم

پی سینه سل او مم سر خشکی خومه بسم

لف جیجه خروسی مو اسرما کزهم

عیدی تو مگو قصه اغصه ترکسم

اَوْ عَدَسٍ

بِه رُو دِلِ بَعْدَى اَمَا كُرْدَ هَوَسَ

زَوَنَمُونِ پُخْتِ دِيگِ پُرِي اَوْ عَدَسِ

سُوزِي وَ نَارِنِجِ خُو مَكُو چَن شَلِي

نُونِ تَنبِرِي خُو دِيگَه بَنَدَلِي

اَغَدَه تَلَمِتْ كُرْدَ كِه دِيگَه جَا نَدَاشْت

تَا مَوَنَه بَدَاخْت هَمُونِ جُو بِنَاشْت

پِي تَلِ پُرِ جَسِيمِ اَمَا زِيرِ لِحَافِ

لِيَقَلَوَامِ هِي بَزَدِنِ تَلِغِرَافِ

هِي پَرِيئِتْ كُرْدَمَه تَا نَسَبِ شُو

مَغَلِه مَلُو تَلَكِه دَمِي رَمِ مَوِ خُو

یہ پرہ کندم اگلی گارشی

جس اگلیہم در قلی چن گاشی

چندہ سہ دحسی ہمہ نوون و عدس

کلشو ترش مثل خمیر کانہ رس

بعد ہونون حال مو بختر بوس

زونسہ بیچارہ مو رنگش پرس

گفت بہ چتہ عیدی مہی یہ پرہ

گردیہ تو مثل خری گتیرہ

گمش خدا خونہ دمیر کنا

زند ہیٹہ یہ پرہ جمبر کنا

جہ دومنہ یہ پرہ گردیم مریض

گفت بہ موجه وس نخوری گوز عزیز

مِی تَوَنَه مُفْتِنِ کِه وَرِی کَلَشَه خَوُر

حَرْفِ چَرَنَدِ هِی بَزَنَه بی پَدَرِ

مَار و بَوَتِ گِیْرِشُو تَمِی مَدَّ بَلِیَطِ

نَاز کُنُی خَوُر دِیَه آمَشُو تَلِیَتِ

مِی جَرُو جَرِ تَا مُو بَدَمِ بِی عَمَالِ

تَمبُونَه خِیَسِ کَرْدَمِ و رَفْتَمِ اَحَالِ

حَالِ اَمَا بُوَسِ بَیْدِ اَعْدَدِ زَ بَیَسِ

کِه رِکِ نَدَاشْتَمِ مُو نَشِیْمِ زَمِیْنِ

گَمِشِ کَشِیْمِ وَ نَیْتَمِ وَ زَ خَلَا

هِی بَهزَه غَمَرِ ، بُوَسَمِ مَفْتَلَا

مِی مُو تَرَمِ لَاشِ تَوَنَه هَلِ دُو هَامِ

رَوَنَدِ هَمِیَطُورِی اَو بَه هَرْدَه بَهَامِ

هی به کشیده منه او سر زمین

آیس ققام زمین بوس غرق خین

بل آخره بعیده هزاد جور دوا

بعده دو رو اما گرفتم نفلا

اما دیگه آیس که بردم مو ترس

ای کینم مو نم خورم او عدس

دُخترِ عِبُونُو

یه رو گذشتم مو امین عبونو

صورت صاف کرده لباسوی نو

یه دختری هی مونه سیلم بکرد

پی همو سیلش مونه لبلم بکرد

رفتَم اَمینِ کِیچَه دیدم دَمامَه

رفتَم ا او ره دیدمِش نَهامَه

اَبَلقَهی تا که مو خوردم لَری

دیدم صدا کرد یَه کِیا هِیبروی

مگر نه نومه تونه عیدی کرم

تا هنه گفت او دل مو گفت غرم

گمش بله قربونت عیدی مونم

هر چه که گفتی همو طور کنم

اما گووم تِیام تو اسمت چیه

مال کو محله بوت اسمش کیه

گفت بیو ریم عیدی می مجد گمت

هر چه که پرسِی همه نه مو بگمت

بِه مَجْدِي بِيْد هُمُو نَزِيكِيَا

رَفْتِيْم مِي مَجْد او نَكْرَدِيْم حِيَا

سِيْلِي بِه حُوْش كُرْدَم و بَسْم دَرِش

جَارِش پَحْم كُرْد و نِشْم وَرِش

قُرْد دُو سَاعَت اَخْدَا بِيخْبِر

دَادِيْم اَمَا دَل بِه قِضَا و قِدر

بَعْد اَوْسُون كَفْت مَو مَرْم خُونَه مَوْن

بِيُو تُو هَم رِيْم دِيگَه اِيْنجُو مَمُون

كَمِش اَخِيْر نَوْمَتَه نَكْفَتِي بِه كُو

كَفْت بِكَمْت مَكْر كِه تَرِسي جِه بُو

اِيْسُون كِه پَرُسي اَمُو اَسْمَم بِكَم

دَخْتَرَه اَقَم كِيَه نَلَم كِي مَوْنَم

تا ایسو مو هر چه مُخاسم گُمت
 ایطوریه جو خلوتی نم دیدمت
 خلاصه یا رون اوسون تا ایسون
 کُردمه طوریکه گرفتیم جنسون
 به رو اگر ریشه ندیدم دو پر
 خلقی ندارم مونه آدم مگر
 هی او محله به دَتر جو مونه
 صُحْب همی طور ظهَر همی طور شو هنه
 اِس گذشتم مو امین چپیله
 کیچه دیگه ادس مو ذلیله

دختر عبونو

یہ رو گذشتہ مو امین عبونو

صورت صاف کردہ لباسوی نو

یہ دختری ہی مونہ سیلم بکرد

پی همو سیلش مونہ لیلیم بکرد

رفتہ امین کیجہ دیدم دمامہ

رفتہ او او رہ دیدمش نہامہ

آبلقھی تا کہ مو خوردم لری

دیدم صدا کرد یہ کیا هیب مری

مگر نہ نومہ تونہ عیسی گرم

تا ہنہ گفت او دل مو گفت غرم

گَمِشْ بَلَهْ قَرُبُونِتْ عیدی مُونَم

هَرُ جِهْ کِه گفتی هُمو طُورِ کُوم

اَمَا کُوم تِیام تو اِسْمِتْ جِهْ

مَالِ کُو مَحَلَهْ بَوَتِ اِسْمِشْ کِه

گفت بُو رِیمْ عیدی می مَجِدْ گَمِتْ

هَرُ جِهْ کِه پُرسی هَمَه نَه مُو بَگَمِتْ

بِه مَجِدی بید هُمو نَزیکِیا

رفتیم می مَجِدْ او نَکَرْدِیمْ حَیا

سِلی بِه حُوش کُردَم و بِسْمِ دَرِشْ

چارشِ پَحمْ کُرد و نِشِمْ وَرِشْ

قَرْدِ دُو سَاعَتِ آخُدَا بِخَبَرْ

دادیم اَمَا دِلْ بِه قَضا و قَدْرْ

بَعْدِ اَوْسُوْنَ كَفْتُ مَوْ مَرِّمْ خَوْنَهُ مَوْنُ

بُو تُو هَم رِيْم دِيكَه اِيْنجُو مَمُونُ

كَمِشْ اَخِيْر نُومَتَه نَكْفَتِي يَه كُو

كَفْت بَكْمَتُ مَكْرُ كِه تَرُسي جِه بُو

اِيْوُن كِه پُرُسي اَمُو اِسْمُ بِيْكُمْ

دُخْتَرِه اَنَمُ كِه نَمُ كِي مُونُ

تَا اِيْوُو مَوْ هَر جِه مُخَاسَمُ كَمْتُ

اِيْطُوْرِيَه جُو خَلُوْتِي نَمُ دِيْدِمَتُ

خَلَاصَه يَا رُوْنَا اَوْسُوْنَ تَا اِيْوُوْنَ

كُرْدَمَه طُوْرِيَكِه كِرْفَتِمُ جِنُوْنُ

يَه رُو اَكْر رِيْشَه نَدِيْدِمُ دُو پِرُ

خُلُقِي نَدَارُم مَوْنَه اَدَمُ مَكْرُ

هِیْ اَوْ مَحَلَّهٖ بِهٖ دَنْرٌ جُوْمُوْنَهٗ

صُحْبٌ هَمِّیْ طُوْرُظْهَرُ هَمِّیْ طُوْرُشُوْهِنَهٗ

اَبَسٌ كُذِّبْتُمْ مَوْ اَمِيْنٌ جَبِيْلَهٗ

كَيْجَهٗ دِيْبَكَهٗ اَدَسِ مَوْ ذَلِيْلَهٗ

دَسِهٖ گُلْ

دیدی عیدی تو اَخِيْر دَسِهٖ گُلِیْ اَوْ دادی

دیدی مِيْنِ شُوْشْتِرِ وَاْرُ مُوْنَدَهٗ خُوْتَهٗ لَوْ دادی

نَهٗ تُوْ گُفْتِیْ مَوْ دِيْبَكَهٗ دِلْ خُوْمَهٗ اَوْسَارِ كُنْمْ

لِيْفِ عَسْبِيْ خُوْ مَهِيْ هٖ تُوْ اَوْهٗ جُوْ دادی

نَهٗ گَمِتْ گُوْلْ نَخُوْرِيْ هَرَّ چِهٖ كِهٖ كَرْدِيْ بَسْتَهٗ

دیدِی پیشِ کَسْ و ناکَسْ تُو خَوْتَه هُو دادی

ای سیه سخته چه بید پاته اریز کُندُ بدبخت

دین و ایمونِ خَوْتَه جَمَله به یشو دادی

غِرْ عَمْبیلِ او روزِ تَوْنَه هَمْ کُرْدِ سیه

بَسْکِه تا دُختَرِی دیدی تیته او دادی

هر که موهی مخو و ا قینش وَنَه مین او سَرْد

خین دِلْ خَوْر ئی سو عیدی که دِلْ رُو دادی

ئی سو آئی توبه کنی دیر نبوسه جونم

لِفِ شاخِ کَلِی آئی دِلْ خَوْتَه عَفْتُو دادی

سوز و خرم به بویه ئی دل هر جوهی تو

ای دوباره تو اوه اوی آسراو دادی

دختر بونه گر

دختری جار زه دا زیر بغمم درد کنه

سرم و گوشم و پام کفلم درد کنه

دلمو زیر دلم ساق دسم پشت قدم

گوزکم قر قریم زونی راسم کبتم

هنوکل درده کین بسمه آخورد و خوراک

سر شو تا دم صحت چون به بجم گرمه هلاک

یه علاجی به مه می مردمه ولا بخدا

جُونِه مَرگِي مَرُومِ دَادِيگَه اُفْتَامِ اَبَا
 مَارِييِچَارِه بُوَس زَلِه تَرِه دِلُ بِيهَرِاسِ
 پُر سُو پُر سُونِ اُوْمَه هِي خُونِه دُكْتَرِ بِه كِيَاَسِ
 اُوْمَه پِيَش دُكْتَرِ وَاْفْتَادُ بِه هِزِ اَرشِيُونِ وِشِينِ
 دُكْتَرِه دَادِ قَسَمِ اُو بِه عَالَمِ دَارِ حُسِينِ
 كَرْدِ اُو بِيچَارِه نِه دَسِ پَاچِه اَبَسِ دَا قَسَمِشِ
 دَالُو اُفْتَا بَرِ هُو كَشْتِ اُو هَمِ هَمْتَمَدِشِ
 كِيچِه پَسِ كِيچِه اُوْمَه اِغْزِه كِه دُكْتَرِ كِيهِيَسِ
 اِغْزِه اُوْرِه اُوْمَه بِيْدِ كَلِ اُو كُوَشْتِشِ تَكِيهِيَسِ
 اُوْمَدِيْنِ بِلِ اَخِرِه دُخْتَرِه دِيْدِيْنِ سَرِجَا

چپ و راس مغله بخوردهی مددگردا خدا
 تا رسید دسش گرفت کوشی و ند کنج دیش
 سر صند یقچه سیندهش سر نافش بغلش
 دید که اصلانہ مریضه و نجوش درد گنه
 گفت که مارم دل دختر طلب مرد گنه
 تا که مارش هته فحمید اسر جاش جهس
 دگتر بس دم دشمون و به بیچاره پرس
 دخترش تا هنه دید جاری زه دایه بتوجه
 حرف راسی زده او دادیشه دشمون کم چه
 دگتره هر چه که گفت و از بتری بی کم و کاس

کُنْیِ حَاضِرِ کِه دِیگَه دَر دَامُودَر مُونِ اَخْدَاسِ

دِلِ سَرِ بِه هَوَا

دِلِ وَا رَمُونَدِه مُو چِغَزَه اَزُم فَا صِلَه دَا رَه

بُومَه سَخْتَه هَنی اَز اَمُو هَر دَم کَلَه دَا رَه

لِفِ بَچِه کُو چُو کِی هَر دَم وُ سَاعَتِ گِرَه بُونَه

مُونَه سَر خَاکِ سِیَه دُونِم اَخِیْرِش بُنِشُونَه

ای گَمِشِ رُوزَه هِه عَفْتُو بَگُوم نَه اِهِدِ شُوه

مُو و دِلِ بَیْنِ مُونِ لِفِ دُشْمَنِ خِیْنِی شِکْر اَوَه

سَرَه وِر دَا رَه مَرَه هَر چِدِ کِه کُفْتَه هُمُو هُو نَه

مُونَه بَیجَا رَه نَه هِی مِثْلِ بَرَه پِیْشَه کَشُونَه

اَجَوَّارِشْ نَتَرَمْ كُرْدَه اِی جَامُونْدَه دُغَالِمْ
 هَرَمِیْنِ چَنْ رُو زَبِه بَرَه بِیَشِ یَکِی فِکْرُ وِ خِیَالِمْ
 پَاشَه جَا نَمِگَرَه پِلْتِی وَر مَو اِی دِلِ بَعْدِی
 هَمْدِ جَاسْ غِیْرَه مِی خَوَ نَه اِیْهَدِ لِفِ دُخْتَرِ سَعْدِی
 پَرِیْگَه کُرْدُ لُقِ جُمْنِی کِه رَوَه سَرِ بَه هَو اَبُو
 سَرِ اَوْ سَارِشَدِه گِرَفْتِمْ اَوْ کَشِیْدِمْ لِفِ یَابُو
 گُفْتَمِشْ هِن چَتِه سَرِ خَوْرَمِی مَأ مَوْرِی دُو مَاتَه
 گُفْتِ کِه بَد بَخْتِی گِرَاتِ کِلْ هِنُو تَقْصِیْرِ تِپَاتَه
 اِی تِپَه پِلْتَه زَدَسْ کِه هَرُ چِپَه هِی تَرِیْنَه
 دِلِ بِیْجَارَه چِه دُو نَه کِه چِه خُو بَد چِه ذِیْنَه

لِفَ مَشْكِدُو بِهِ مَوْنَهَ اِسْوُنْ مِيْنِ خُوْمُونِ پَشِكْنَه

تُو بُوْسِي پِيرِ عَيْدِي هَنِي هَم دِلْتِ پَشِكْنَه

وِ رَاجِي

بَخْتِ شُو شَتْرَه مَهِي كَم كَم اَكْلَمَبَه زَدَه دَر

رُوزِ بَرُوزِ وَضَعِ نِي شُو شَتْرِ بِيَوَه بَخْتَرِ تَر

اَوْسُو اِي يَادِ تَوْنَه كَلِ هَمَه هَشْتِنِ جِسِنِ

غَيْرِ مَشْتِي شَلِ كُورِ هَيْشِكِه نَمُو نَدَمِيْنِ شُو شَتْرِ

مَشْتِي جَلْدُوزِ وَ لِحَافْدُوزِ يَه چِن سَقُو كُورِ

دُو دُكُونِ رَنْگَرِزِي مَوْنَدِ بِيْدِيَه چِنْتَا مِسْكَرِ

پِيْنَه دُو زِي وَ دُو عَطَارِ اَوْسُو وَرَقِيَصْرِيَه

مَشْتِي بَقَال دُو دِنِكُو يِه چِنْتا زَرِگَر
 دُو سِه مَشْكَدُو ز نَمَد مال يِه چِنْتا عَلاَف
 مَشْتِي نُو مَبُو فُكْرِي بِيْدِي يِه چِن آهَنگَر
 دَم غُرُو بِي كِه مَرْفَتِن اَوْ سَوْنَا وَر سِنَك فَرَش
 بِيْدِي مَشْتِي لُو يِنَه وَ يِه چِنْتا جُو لَهَر
 وَضَع كَار اَعْدَه ز بِيْن بِيْدَه اَوْ سَوْن مِيْن نِي وَ لَات
 تَرَم شَرَح اَوْ سَوْن مُو دُهَام بِيَشْتَر تَر
 مَشْتِي اَكْسَنِيهِي خُوْرِدِن اَوْ سَو هَر رُو ز تُوْلَه
 سِيْلُو شَهْرِي وَ قِيْت نُون جُو هِي پ كَنگَر
 نِي سُو خُو نُوْم خُدا بَسْكَه هَمَه پِيْل دَارِن

جَعْفَرَهُ رَفْتَهُ سَيِّمَكُهُ وَ بُوسَ حَجِّ جَعْفَرٍ
 اَعْنَدَهُ كَارِ هِي كِه دِيكِه هَرُ كِيَه كُفْتِي رُو كَارِ
 جَرِّ مِيَا غِيْظِ كُنِه كَرْدِه اَدَسِتْ دَلخَوْرُ
 مِيرُهُونَ رَفْتَن سَرُ كَارِ هَنِي كَارَا لَنَسِنُ
 كَرُ كَرُ هِ بَنُويسِنُ ئِي سُو هَرُ جَا دُخْتَرُ
 سَدِ كَتَوْنَدِ خُو بِنِ ئِي سُو صَحْرُو دِمِچِه
 كَلَشَدَن كَاشْتَن تَا اَز شُو كَرِن قَنَدِ وَ شِكْرُ
 بَسُوْنِ سَالِ دِيكِه نَخْشِه صَحْرُوِي بَلْبَلِ
 عَمَلِي بُو مَرِه زِيَرِ كِشْتِ هَمِه مَلِكُو كَرُ كَرُ
 اَوْ زَمِيْنَا كِه دِيْدِي اَعْنَدَه فِرَاوْنُ بِيْدِنُ

گَزَى بُوْنَصْدَ تُوْمِنْ اَلَانَ زَمِيْنُو وَر كُوْرَر

گَزَى هَفْصَدَ تُوْمِنْ دُوْنَه اَوْر تُو كَمَرَى

پُشْتِ شَيْخِ شَمْسَدِيْنِ هَيْسَى يَدِ كَتَى اَزْوَ نَتَر

اِسْمِ صَاحِبِ نَمَى يَارِيْمِ كِه ئى هِيْتِ اُوْمَنَا

بِدِهْنِ پِيْشِ هَمَه فِتْوَا كِه مُو هَيْسَمُ كَافِر

اَوْسُو طُوْفَا كِه بِيْسِنِ اَصِدُو هُوْفِشِ اُو

طُوْفِ دِيْدَى بَغْرَمَنِيْدِ كِه بُوْسِ گُوْشَا كَر

دُو بَرَارُوْنِ بَجَسَى دَرُوْمِ وَر سِيْكََا

بَا بَه كُوْشِ اَى ئى سُوْر قُنْدِرِه هَا نَمْبُوْتَر

اَوْسُو هِ مُوْهَى شِيْرِبُطِ بَكْرَفْتِ مَشِ بَخْشَى

گَالِه پُشتی دینگه نی آی همشه ریزی زهر
 لَقَلَقُونَ یَادَاتَه هِ بُون کَنیه کِل زِن
 لَقَلَقُونَ هَم دینگه رَفْتَن وَ نَه اومِن اَسَقَر
 جَنْجَرِیْتُون اوسو هِ پِر پِر کُرْدِن اَهوا
 ئی سُو مَی دِیْدَمکی عَسْکَش بِنی زَنه پِر
 اوسو هِ کیره پَزُون آجر بِن قرضی
 سَر یه سال دو سالش بکشیدیم هِ جر
 ئی سُو آجر بدهت مثل پنیر توفنیده
 قاطی چن قاط اوسو آی اِسْمِت هی مین دفتر
 شیر علی گچ پِر واه توکنی وش تعظیم
 التماس هِ کنی وش بلکه گوت باری بر

اوسونا وختی مرفتی سی دِ کونِ قصابی
 میمه پیشواز بکفت بیگ مخی یا گوهر
 مستی گرداله بونده سرگوشیت مفتی
 پشت مازہ بےکی یا قلی سینه تیشتر
 ئی سوهم بعد سه ساعت که تو وندی سر صف
 کیلو بیس بن تو من دانه محدا گوشتی لر
 اوسو وختی که مرفتیم ور شاطر زیبو
 ه نخونی بزہ و چنید شو سینه ممبر
 ئی سو ای گفتمی که شاطر اچه نونا سوختن
 بینی ناوندنه ور داده سی بیت تا دم در

اوسو تر تول که مخاسی توسی اسباب سبزی
 تیجر و ن جار زدن هر چه مخی ور دار بر
 ئی سو هم تر ملیشقه که دیدن دسی کسی
 حلم میارن همه توهی که بد بوکل پر بر
 اعقلی اوسونا وختی پیاز می وردن
 دحسی پیلی بفرختن هنی هم بل کمتر
 ئی سو هم حج خدورحم وختی پیاز وارد کرد
 نم هلی همیشه اموضوع بوه مستحضر
 کیلوی هف تو من اوسنا بدیه دم درحوش
 کسی نیسی که گوش حرفی اکل ناز کمتر

اَوْسُو آي دِپَرِ جِنَابَتِ يَه كَسِي نَاخُوش بِيَدِ
 لِفِ چِرِ كِي اَمْرِيضِي كِه بُوَس بِيَدِ لَاغَرِ
 نَا حَكِيمِ سِلِشِ كُرْدِه اَوْ بِدَادِش نِحْسِه
 دِيدِي وِرْسَا بِنِشِسِ دِسِشُونِ دَاشْتِ اِنْزَهْ اَثَرِ
 پَرَسِيوشُونِ بِيَدِ وِ بَايِنِه وِ رُوغْنِ بَايِمِ
 گُوزَبُونِ يَا دُوسِه عَنَابِ وِ يَه دُونِي زَعْتَرِ
 نِي سُو آي پَلْتِي بِ قَحْنِيْدِ كَسِي رَفْتِه دَاكْتَرِ
 بِيْنِي لِرُزُونِيْدِشِه خُوْنِشِه كُرْدِه دَمْبَرِ
 دَاشْدِه سِيْزَنْ وِ كَفْسُولِ وِ يَه مَشْتِي گِرْتِه
 بِ گُوشِ رُو زِيْتَرِي عَسْكَتِ گِرِ پَا تَا سَرِ

دهه یه نخسه که وار تو سی آزمایگاه
 اشو هم رخصونیدنشه خود لف یه عنتر
 بعد خین و عن و شاش مخو یه قوطی تف
 بینی بندیر جواب مونده او پ حال پکر
 بعد چن روز دیگه بینی جوابش دونه
 که دیگه قرص دوانی سی تو پلتي متمر
 ای تری رو زیتری بلکه رسیدی ترون
 اونجونا بلکه بوه حال تو قردی بختر
 زح وح کرده او بیچاره و ادکه لارش
 زندیهیشه بفروشه پو خوش چمبر

بِنِي هِيچِشْ نَبِيدَهٗ پِ دُو دُو عَطَارِي
 بِيوسِ چاغُ وُ كَلْفَتُ مِثْلِ تَقِي سِيَزَنِ كَرِ
 اوسُو وَخْتِي كِه مَو اَذِنِ اسِرِ گَدَسْتَهٗ
 دَمِ غُرُو بِي بَكشيد نَعْرَهٗ الله اكبر
 مَسْجِدَانِ كِه بَه دِيدي هَمَشُونِ غِرغو بِيَدِ
 مِيْنِ صَفَا جُو تُو نَبِيدَايِ كِه نَبِيدِي صَفَدَرِ
 مَوْمِنِيْنِ اِغْزَهٗ مَرْفَتِنِ اوسُو پُشِ سَرِ آغا
 بَسْكَهٗ صَلَوَاتِ فَرِسُونِ بَه بِيوسِ گوشتِ كَرِ
 ئِي سُو هَمِ بَسْكَهٗ ئِي مَرْدَمِ نَمَرِنِ مِيْنِ مَسْجِدِ
 مَسْجِدَا كُلِ پَتِي يِنِ جُو پَتِي هَمِ دَاَرَهٗ خَطَرِ

اَوْسُونَا اَيَّ يَهٗ مُسْلِمُوْنِي مَعَطْلٍ بِيُوْسٍ
 كَارِشَهٗ رَ بَوْنَد اَوْ يَكِي بِي هَدْفُ و سُو نَظْرُ
 ئِي سُو هَم مَشْتِي زَاخُوْر بَدِهَنْ مَنَفِعْتِي
 نِيْسِي مِيْن فِكْرِ خُدَا و صَفِ رُوْزِ مَحْشَرِ
 هِ كَلَهٗ شَرَعِي بَدُوْرِي سِي ئِي كَرْدَا رِيْبِيْن
 بُكْنِيْن هِ خُوْشُوْنَهٗ دِيْر جِنَابِ هَمَهٗ خَرِ
 بَسَهٗ عِيْدِي بَتُوْجِدِ اِغْدَهٗ مَكْنُ وِرَا جِي
 مَيِّ تُو نِيْ كِهٖ حَرُوْمَهٗ ئِي سُوْنَهِيْ اَز مَنَكْرِ
 اَيَّ بُوْسِي تُو مَعَطْلٍ و نَدُوْنِتِ سُوْدِي
 جَاكِ پَاْس نَمَكْنِيْ اُقْتِي تُو مِيْن زَنْدُوْنِ سَر خُوْرِ

ئى سۇ اى تۇ بە گنى حَرفِ ئى طوري تَرنى
 واروى و رَشُو گرى ه تُو خوتە ال احقر
 هر دو دست تو بلند گن و بيارشون دومان
 گوشو مین مغز خودت هر چه تری محکمتر
 ده تو تعریف هِنُو بلکه نه اون ری بخدا
 حیف اسلام سی هِنُو یا روش پیغمبر
 سی هِنُو گفتم خدا آید صمم بکم
 هِنُوک ه علما لعن کنن سر ممبر
 هِنُو کل عبد ریالن اخدا بی خبرن
 هِنُو ابلیس نجیسه همه هینن نوکر

ترانه دختر شوستری

بِخدا گَر گَشَنم گَر هَلنم شیدائِم
آرزومند دو تا بوسه امین لُوواتِم
چه وا کنم کار دله - می مو دلم سنک و گله
چغذه گریوم اغمت - عاشقی دردی مشکله
اوروپسین که مو دیدم تو مرفتی سربند
قد بالوی قشنگت بخدا ریشمه کند
سالار همه شوستری - اکل دنیا بختری
زاهد کش و عابد فریب - بهزت ندیدم دختری

چادر نازك توريكه تو زى بيد به سرت
 لف پروانه بگشتم مو او رو دور ورت
 چه واكنم كار دله - مى مو دلم سنك وگله
 چغذه گريوم اغمت - عاشقى دردى مشكله
 تا گذشتم اورت چارته بسى اسرت
 بسى ور سينه برجسه همچه مرموت
 سالار همه شوشترى - اكل دنيا بخترى
 زاهدكش و عابد فریب - بهزت ندیدم دختری
 گوشى كردم مو ازت دیدم كه سيلم بكنى
 تا تو سيلم بكنى يه پره ليلم بكنى

چه واکنم کار دله - می مو دلم سنک و گله

چغذه گریوم اغمت - عاشقی دردی مشکله

تا تیم رُکس به او دوتا تیه خوب و درشت

قیغ زیر گلیت ای مونه بیچاره کشت

سالار همه شوشتری - اکل دنیا بختری

زاهدکش و عابد فریب - بیزت ندیدم دختری

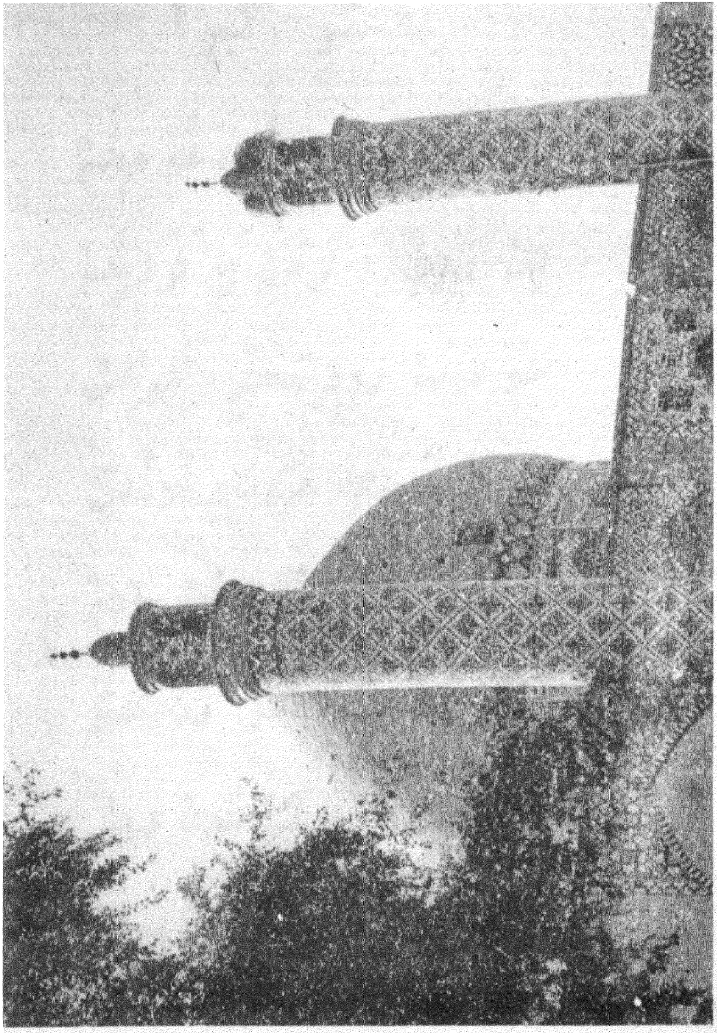
پی او لووی قشنت که دیدم بخندیدی

منه پی تال میت مثنی پره به بسدیدی

چه واکنم کار دله - می مو دلم سنک و گله

چغذه گریوم اغمت - عاشقی دردی مشکله

کي اَروزي که تو مال مو مال تو بوم
 سير دل بينمت و محو جمال تو بوم
 سالار همه شوشتري . اکل دنيا بختري
 زاهد کش عابد فریب . بهزت ندیدم دختری
 رحمت آیه به جو نیم منه بیچاره مکن
 مثل مجنون منه بدبخت تو آواره مکن
 سالار همه شوشتري . اکل دنيا بختري
 زاهد کش و عابد فریب . بهزت ندیدم دختری
 تش زده مین دلسم یه پره او جفت تیات
 خرمن یا سمنی ونده خدا جوی میات

چه واکنم کاردله . می مو دلم سنک و گله
چغذه گریوم اغمت - عاشقی دردی مشکله

مَحْشَرِ كُبْرَا

دُوسَ رَفِيقُونَ بِه شُوي خُو دِيدِمُ
لِفْ بِيدي آ تَرَسْ بِه لَرَزِيدِمُ
خُو دِيدِمُ رُوزِ مَحْشَرِ كُبْرَا سِ
هَرُ طَرَفِ بُنْكَ شِيُونِ وُ غُو غَا سِ
تَا تَبِييمُ كَارِ كَرْدَ دِيدِمُ آدَمُ
كِبَه كِبَه نَشَسَه كَلِ وُرُ هَمُ
رَتَنَه چِنْدَه كَلِ سَرَا شُونِ زِيرُ
كَلْشُونَه بَسَنَه بِه يَه زَنْجِيرُ

مِيخُ تَبِيلَه گَیِ دِرَازِ وَ کُلْفَتِ
 لِفِ مُنَارِه قَطْرَ مُطَرِّ اَوْ زَمُخْتِ
 کُفْتِنِش مِيخُ تَبِيلَنَه مِیْنِ خَاکِ
 چَن نَقَرِ لَبِقِ بُلَنَدِ هَمَه چَالَاکِ
 سَرِ زَنجَبِرِ بَسِنِش وَرُهُونِ
 اَوْسُونِ شَقِ وَاسِيدِنِ هَمَوَاوَنجُونِ
 یَکِ شَاقِ سِیْمِی مِیْنِ دَسْشُونِ
 تَبِیَه غُرَنَه مِرْفَتِنِ هِ اَزْشُونِ
 کَلِ خَرَابِه دِیْدِمِ اَوْ نَزْدِیْکِ
 جُسْمِ اَوْنُجُونِ یَه کُنْجِ تَارِیْکِ

زِیٔرِی کَندَم اَوُجُو یِه رَخنِه
 سِیْل کُرْدَم اَوُجُو مِیْن صَحنِه
 تَخْتِی دِیْدَم کِه زِیْنَه مِیْن مِنجِی
 سِرِ تَخْتِ پِیْر مَرْدِی مِی قِنجِی
 صُورَتِش سُرُخ و سَفِیدُ نُورَانِی
 نَترِسْ عَکْسِشَه کَشَه مَانِی
 گِیوَه کَشَه دِیْدَم پُهاش دِرْدَه
 یِه کَلِمِبِه وَرِش دُو تا گُرْدَه
 اَلخُولُقُ پِیْسِنِیدِه یِه اَوُشُورِی
 جُومِه شِرِه وَرِش قَبُو بُورِی

يَهْ هِزَارُ وَصَلِهِ پينه داشت چوقاش
 قَدِ اَوْ خَالَه بِيْدُ لِفْ مَقَاشْ
 سَرَشِ وَرْ داشت سِلِيْ كُرْدَ بِالَا
 چِه دِيْدِمُ لَالَه الله الله
 مِثْلِ طَوْفَا تِيْپَاشْ بِيْرَخْتِنِ اَوْ
 عَرَصِ رِخْتِنِ تِيْپَاشْ لِفْ بَمْبُو
 كُفْتِ بُلَنْدَمُ كَنِيدِ وَنِيْتِمُ زِيْرِ
 وَ اَكُوْمَشُوْنُ چِه كُرْدَنَه تَقْصِيْرُ
 دِلْمَهْ جَا تَمَكِرَه مِرْمُ وَرْشُوْنُ
 وَ اِيْهْ يُوْقَه كُوْمُ مُوْمِيْنِ سَرْشُوْنُ

چار چلنگش گِرِفْتَن آ بَلا
 هَمبِطُورِي نَشَهُ و دُولُ
 تا آ بَلا او وُردَنِش دُومَنُ
 سَرِشَه وَرْدَاشْت بَرَحَمَتُ و هُن هُن
 كَرْدَ اِشَارَه بَه يَه نَقَر آ هُونُونُ
 كِه بِيئو اِ كُوه كُتِي اِينجُونُ
 يَكِي شُون خَوَزْدَلَقِي كُتِي سُلْهِسُ
 كُندُ و زَنْجِير آدَسُو پَاشُ بُرْهِسُ
 سَرِ چار دَسُ و پا مِرْفَتَه پِيشُ
 بَه تَقُ لَرُز غُصَه و تَشْوِيشُ

كُفْتُ بِهِ مِيرَ كَه تَرِي تُو رَاسِ وَاسِي
 بَلَكه نِي پيرَ مَرْدَه اِشْناسِي ؟
 مِيرَ كَه وَرَسَا، مَوْ سِيلِي كُرْدَم وَش
 اَ تَعَجُّبُ دُو پَرُ مَوْ كُرْدَم غَش
 مَوْ دِيدَم مِيرَ كَه هَر دَم وَ سَاعَتُ
 بِهِ سَگَرَاهِس مَهِي اَ اَوْ حَالَتَ
 بِيَدِ اَوْ مُسْتَوْفِي وَ بُوَس حَاكُ
 كَاظِم دُورَقِي سَرِش پُر خَاكُ
 بَعْدَ بُوَس حَجَّ مَحَدَّ عَلِي پَاپَن
 نِمَكِي هِ دِيدَم بَزَد شِيَوَن

مُو مُرِيدِ دِيدِمُ بِخَوَرُدِهِ دِكْ
 أَوْ أَرَسِشْ مَهِي نَدَاشْتَه رِكْ
 يَه يَكِي بِيْدَ آخُونِه عَلَوِي
 هَادَوِي بِيْدَ عَلَمِ وَ مُرْتَضَوِي
 آخُونِه دَوْلَتِي دِيدِمُ جُفْتِي
 مُو حَكِيمِ دِيدِمُ وَرَ نَكْفَتِي
 مَرْعَشِي پُورِ بِيْدِ وَ حَسَنِ جُولَا
 نَتَرَمُ كَمِ أَوْ بَاقِيَه وَلا
 پُشْتِه كَرْدُ أَزْمِ نَقْحَمِيدِمُ
 مُو آ سُولَاخِ رِيْشِه نَمْدِيدِمُ

پیرمرد گُفت او هُون خُوته باختی
 مَهی اینجُون مَوَنه تُو اشناختی
 مَوَنه بینِی بَلِه خومَم شوستَر
 دِس شَمَا گَشتمَه اِبطور دَمَبَر
 کُتی گُوشاتَه گُش نَشین پِشَم
 شَرِمَت آ ای مُحاسِن وُورِشَم
 اَی آ حَرَفُ تُو نَمبوی دِلخَوَر
 بَگَمونَم کِه هِیسی آ شوستَر
 مَو مَخَم گُم سِیت کِه تُو کِیسی
 آ چِه تُو فِکِر مَو یَتِیم نیسی

تُو آ چِه لِكْمَه هِشْتِيَه رُوْدَم
آ چِه بُوومُ تُو كُرْدِي نَابُوْدَم
آ چِه هِشْتِيَتَمَه كَل سَرُخْتِيَتَه
آ چِه حُوْشَانَه كُل فُرُخْتِيَتَه
آ چِه حُبُ الْوَطْنُ نَدَارِي تُو
هَلِي تَا مُرْدَتَه وَنِي مِيْنِ مُو
آ چِه نَبْتِ مِيَا مُو سَرُخُوْرُ
نَبِي هِيْسَمِ آ هَمِه جَا بِيخْتَرُ
سِلُ كُو رُوْدَم تُو بِلْتِي تَارِيخِمُ
تَا كِه فَحْمِي آ رِيْشَه وَ بِيخِمُ

أَوْ سَالِي كِه پادشُو بيشداد
 گفْت كِه ئي تَسْتَر كُنيد آباد
 دُونِي چَغْدَر مُو آدَم فَاضِل
 پُرُورِيدَم كِه بِيَدِنَه قَابِل
 شَرِي هِمَلَم نَبِيَدَه مِين اِيْرُون
 يَه مُو بِيَدَم وَ كَلِ خُوْرِسْتُون
 سَرَزَمِينِي كِه چَن هِزار سالَه
 زِيَر دَسِ پُو يَه مُشْتِي پَا مالَه
 مُو هَنِي هَم خَمَم كِه هِ بِيَدَم
 اَي بادا مُو پِلْتِي كَرَزِيدَم ؟

كَلَّ اى شَهْرًا كِه گَشْتِنَه آبَادِ
 اِفْتِخَارِى تُو دَارِى اَز شُونِ يَادِ
 مَوَنَه تَا بِيْدَه هِنُو كِيَا بِيْدِنِ
 نِفِ كَرِه دَوْمَامِ بَه دُونِيْدِنِ
 اى شَمَا كَلَّ اَمِيْنِ مَوْنَمِ جِسِيْتِ
 قَرْدَمَه اى يَه بِلْتِي دُونِسِيْتِ
 وَضَعِ مَو تَمْبُوْسِ اِبْطُوْرُ بُغْرَجِ
 مِيْنِ خَرَابِه مَو خِيْلِي هِيْسِي گَنْجِ
 شَهْرِ عِلْمِ وَ دَانَشِ وَ مَذْهَبِ
 اِفْتِخَارُمِ سِي فَارَسِ وَ تَرْكِ وَ عَرَبِ

مَو نَحْمَ كَمَ هِنَه هَمَه دُونِ
 ايسو تاريخ كَلشُو بَخُونِ
 ايسو هَمَ وَصَعِ مَو بُو بَخْتَرِ
 مَو دُوبَارَه بَوْمَ هَمُو شِشْتَرِ
 هَرَه كِيَا رِتَ هَنِي دُوسَارْمَتُونِ
 آخِرَش هَمَ خُودَمُ مِيپَارْمَتُونِ
 بَخْشِيْدْمَتُونِ بِيْمَ هِلِنْتُو رُوِيْتِ
 هَمِي آلَانِ اَوْرَ تِيْمِ دِ رُوِيْتِ
 تَا هِنَه كَفْتِ اَو كَلشُو دُونِيْدِنِ
 كَلَه زِيْرَ كَسِه پاشُو رَمْنِيْدِنِ

دِيدِمَ اَلَانَ مَوْنَهٗ دِيكَبِ تِلْنِنِ
 زِيَرِ دَسِ پَا اَخِيَرِ مُنْبِ جِلْنِنِ
 زَمِ تَكُونِي اَ زِيَرِ پُو مَرْدَمِ
 كَفْتِ سَرْمِ مِيْنِ كُمْدِ اُوْمَدِ دَرْدَمِ
 تَا قِيِيَهٗ زَمِ كِهٖ وِي خُدَا چِهٖ كُنْمِ
 شَاهُرْخِ دِيْدِ كِهٖ دَسِ وِ پَا بَزِنَمِ
 مَارِ بَجُونِ نَشَسَهٗ بِيْدِ مِيْنِ حُوْشِ
 زِيْتَرِي جِسِ مِنْهٗ گِرْفَتَمِ اَوْشِ
 كَفْتِ كِهٖ عِيْدِي چِتَهٗ مَهِي اَمْرُوْزِ
 نِي مِجَازَتِ بَخُوْبِي هَرِ رُوْزِ

نَكِه سَرَخَوَرُ دُوْبَارَه پَاتِ سِلَقَه
 مِينُ يَه لِيَجَه دُوْبَارَه پَاتِ تَلَقَه
 آ چِه اَمَشُو اِيَطُور تُو فِيجِسِي
 لِنَك لَغَت كُرْدِي وَ اَخُو جِسِي
 كَمِش عَزِيَه كِرَات مُو خُو بَدِيَدِم
 اُو وَزَه كِر كُرُ بَه پُرْسِيَدِم

